

உ
சுவமயம்

ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர் முறையீடு.
பயின்மலை முருகன் முறையீடு.
அரியக்குடி ஸ்ரீநிவாசப்பெருமாள் திருவிழா
வாகனக் கவி.

குன்றுக்குடி என்னும்
மயூரகிரிக் கலம்பகம்.

அன்பளிப்பு

இவை

அமராவதி புத்தூர்
வயி. நாக. ராம. அ.

இராமனாதன் செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியதை

11 துறை 3 ரத்தான் விலாசம் பிரவரில் டைட்டில் பேஜ்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விளம்பிஞ்சு தைமீ 10,ந்தேதிக்கு 22-1-1899ல்
தடந்த நகரக்கோயில் பிள்ளையார்பட்டிக் கும்பாபிஷேகத்
சிற்து முதல்நாள் மாலைப்பொழுதில் மிகப்பயங்கரமான
பெருங்காற்றோடு மழைஆரம்பித்து, பல்லாயிரம்
ஜனங்கட்கு இடர் செய்யவந்ததைத் தடுக்கும் பொருட்டு

ஸ்ரீ கற்பக விநாயக மூர்த்திக்கு முறையிட்டுப்பாடியகவிகள்

ௐௐௐௐௐௐ

நிபுகம் குடி பெண்டி வந்தகின்ற செல்வச் சிறப்பின் மிக்க
மாரதங் குடரின் முளைத்தெழுந் கற்பக மாவடிக்கீழ்க்
நத்தங் கருடனு மன்னமுந் வெள்ளைக் கரிமும் பற்பல்
விநாதுந் துயிலப் புறப்படுந் தேவர் விழிப்பிப்பே. (1)

சால்வாச நாட்டிய பூஞ்சோலை விண்ணிறும் கண்ணுகின்ற
சால்வாச னுட்புல் மருதங் குடிவளர் கற்பகத்தைச்
சோல்வாச நாட்டிய பூமலை சூட்டிய தொண்டர் வையகம்
இல்வாச னுட்டிவைப்பார் கற்பகத்தை யிமைப்பவோ. (2)

சுற்றது தின்புக ழன்றி யொன் றில்லைஎங் கற்பகமே
புற்றது நீமரு தங்குடி வாழ்க்கை யுணையுந்து
பெற்றது சம்புலம் பச்சைக் கொடியுமிப் பெற்றியினுந்
சொற்றது வையக துக்குடும் பங்குளிர் சோலை யென்றே. (3)

சம்பா வயல்மரு தங்குடிக் கற்பகத் தத்தி யெந்தாய்
கும்பாபி டேகஞ்செய் வேஞ்சிறி யேமன்பிற் கொண்டருள்வாய்
வெம்பாபர் தீர்க்குஞ் சடைக்கங்கை யாற்றில் விழுந்து குளிக்
தம்பா துகிலைப் பிழியவைப் பார்க்கஃ தரிபதன்றே. (4)

முட்டிக்கொண்டாடும் மரீகா விரத்தங் குதித்துவிழ
முட்டிக்கொண்டாடும் மரீகாவி னுற்பலர் முன்கழுத்தை [தான்
மெட்டிக்கொண்டாடும் மென்னுர்கொண்டுன் செம்பொன் விமைமலர்ச்
சுட்டிக்கொண்டாலன்றி திற காண்ப ரோ எங்கள் கற்பகமே. (5)

முதத்திற் கரியினை நீவைத் திரங்கு முறைமை நன்றால்
சொகத்திற் கரியபெருஞ்சாற் துயில்மழை சித்தி யெங்கண்
முதத்திற் கரியினைவைத்த னன்றன்று முழுத நன் வாப்
சொகத்திற் முறைபுன் தரு மருதங்குடி க் கற்பகமே. (6)

பழம்பத மா மழை நீ பொழிவாயப் முறைபுன் நன்றும்
பெயர்வத வா திகள் போற்சத்த மேகம் பொழிதனிற்சுச்
சுயம்பு மருங்கொ லோபெருஞ்சாத்தி தழையச்செய்வாய்
வகம்பத மா வொளிசெய்வாய் தங்குடி க் கற்பகமே. (7)

வான்முடத் தூவிந் தூச ஹ்ணைக் கஞ்சி மழைபொழிய
வான்முடக் கூடல் புரிந்துற்றை காத்தன னன் விரத்தனீ
மேன்முடத் தெங்கும் லிறைமுகில் காத்தெம்மை மென்மைசெய்வாய்
சான்முடத் தேவர் தொழமுடி தங்குடி க் கற்பகமே. (8)

மயவான் முன்னிவன் கொக்களைக் காக்க மழைதவிர் த்தரன்
நியவன் சொத்த மருதன் கதறும் சிலைபுதுறுத்
தாயவன் மேல் இளங் கொக்களைமாரி தவிர் த்தனித்துக்
காயவன் செங்கதி றுங்காட்டி யான் எங்கள் கற்பகமே. (9)

அற்றுக்கெடுந் திற்கு மோபுன் சிறுனும் பாரற்றற் சிங்க
வற்றுக் கெடுந் திற்கு மோ இந் பலிப்பற ழீநில் புகழ்க்
கூற்றுக் கெடுந் திற்கு மோ சிற் றுயிர் நின் குழைச் செவியின்
காற்றுக் கெடுந் திற்கு மோ அற்ப மேகமெங் கற்பகமே. (10)

சாத்தியென் னும்பெருந் தும் மாரிடேகத் தடங்கடலை
நீத்தியெவ் வாறுகையெறு வேமென்று திற்குயியாஞ்
சாத்தியில் லாப்பபற் காற்றடித்தாற் செயத் தக்க னுண்டோ
சாத்தியின் பொயிற்சு துழைந் தங்குடி க் கற்பகமே. (11)

செட்டி தலைக்கொண்டுள் சும்பாபி டேகநன் னுட் குறித்துத்
தம்புதல் வர்பெண்டி சோடுவர் தானைத் தனுவைவளைத்
தம்பு தலைப்பெப் தலைப்பது கொண்டற் கடுப்ப தென்தே
செட்டி தலத்தெங்கு முற்றித் தங்குடி க் கற்பகமே. (12)

செல்லென்று கேட்டி வியாங்கொஞ்ச மென்னினுஞ் சிந்தைகளைப்
ஆல்லென்று கூற வளப்பில்செல் சூழ்ந்தன யாவாவை
சொல்லென்று கேட்பது கீயே யெமது ஆய்த்தவிப்பாள்
செல்லென்று முவிசொரிமது தங்குடி க் கற்பகமே. (13)

தாயிடைப் போகின்ற சோயினப் போன்றுன் சரணடைத்தே
மோயிடைப் போகின்ற வீத்தெரி யாமல் மயங்கு கின்றே
தீயிடைப் போகின்ற வெண்ணையொத் தேழுன் சிதறிடத்தேத்
காயிடைப் போ மனக் காரிரம் காத்தருள் கற்பகமே. (14)

முற்றிற்று.

இந்தப் பிரார்த்தனையின் பிரகாரம் மழையும் காற்றும்
உடனே நின்று நிலவுத்தோன்றிப்பலர்க்கும் பெருங்
களிப்பு உண்டாயிற்று. சும்பாபிஷேக தினத்தன்று
ஸ்ரீ கற்பக விநாயகமூர்த்தியைத் தெரிவிக்கச் சூரிய
மூர்த்தியும் ஒன்பதாவது பாட்டிற் பிரார்த்தித்தபடி
ஆயிரங்கரங்களோடு தோன்றி விளங்கினார்.

உ
சுவமயம்.

மயின்மலை முருகன் முறைபீடு

காப்பு.

தீர்த்திமுறை பீடுநெகழ் செங்கைவடி வேற்குநாணு
முத்திமுறை யீடுநெகழ் முற்றவே—யார்த்திவாரி
சாணைபடி வேதந் தானமுருக் குங்குன்றைத்
தேவநாபடி வேதந் துணை.

நாற்றைப்பது அடி ஆவிரியப்பா.

- ஒருமுட் சயர்கலக் காரிமுட் பணைவனின்
வாழ்மலர் கிற்பன வாழ்மலர் பன்னிவிட்
டமகாற் புட் குலஞ் சிறுகாலு லதத்திற்
பின்பிபவிழ் தளவென் றவியபுக் குடைபு
5 செந்தர தனைஇப் பைந்தேன் நெவிட்டிய
கணக்கறத் தேக்கியும் பிணக்கறத் தேழினைச்
பாட்டியப் பைம்புகு கோட்டுயர் பராணைத்
தேவநாங் குபினினைக் காமா வருதியென்
நறைப்பன போலவட் பிழைப்பில் கூவளிற்
10 சகர்ப்பி ஞாங்கரி னுகப்பொடு கேகய
மெல்லியற் கணிகைபர் பல்லியற் சதுர்கொடா
வந்தர சாணெடும் சந்தாச் சோலைகுழ்
மயின்மலை மேவிய வயின்மலை விலோசனக்
குறக்கொடி கரிப்பினு வுறத்தழீஇ மகிழ்மெறு
15 கடம்பணி ஈரறு தடம்புய தயாபா
பைக்கட் செவிக்கலன் முக்கட் புராதனற்
கிரும்பிசை வைப்பொருள் தரும்பிசை சாணா
வெண்ணிலா வஞ்சகக் கண்ணிலான்மதலைபார்
கந்தகன் பின்வரு மிந்திர குதுவாங்

- 20) கேறிய தேய்யாத் தூறிய வேகையிற்
 மாகத் படாத்திய மாகதக் குளுஉக்கனின்
 யாதவ குலேசதா மேதமன் மருக
 ஆரணன் றருக்கிய காரணர் தேறிமுற்
 நிரமெலாங் கணீரெனக் காமெலாங் கொண்டவன்
- 25) குட்டிச் சிறைசெயாச் சிட்டித் தொழிவினை
 வியற்றிமற் றதனையும் பயிற்றிய தேசிக
 நாயினுங் கடையனே னாயினும் பேரமுள்
 கோடலுக் கல்லனைற் பாடலுக் கொல்லுநோ
 ஆதலாற்கெழுமிய காதலாற் சிறியனேன்
- 30) முறையிடு பாட்டினை நிறைசெவி யேற்குதி
 தந்தைமா தாவிரு முந்தைமாக் குராவரு
 மன்புறக் கலத்தலி னின்புறப் புறப்படுந்
 சக்கில சுரோணிதந் தொக்கபோ தாவயில்
 வினைவழித் தோன்றிய நனைவழி புலளுனென்
- 35) அஃறினைப் புகாது பஹவ மிழைத்தலிற்
 பெறற்கரும் பிறப்பினை அறற்கருங் கந்தம்
 கொடுங்கட் கூற்றுறழ் நெடுங்கட் காமரு
 கமலநாண் மரைபுரை விமலவாண் முகவெழிற்
 கடற் குமிழியை நிகர் படப்பகர் வார்புழைக்
- 40) கடுக்கையங் கண்ணியோன் உடுக்கையு மொவ்வா
 வெற்றிடைச் சிற்றிடைப் பொற்றொடிப் பேதையர்
 பூந்தாட் பணிந்தே மாந்தாட் படுவதற்
 காம்பற் போது தேம்பொழிந் தென்ன
 மொழிதரு மாற்றக் கழிதரு நெஞ்சக
- 45) முணர்ச்சியோர் வெஃகாப் புணர்ச்சியேக் கற்று
 வாளா விரகத்து மீளா நாகினின்
 வீழ்ந் தழிக் கிற்பதை யாழ்ந்து யுகிப்பிற்
 கழுவலுக் கமைந்த முழுமகன் கால்கவர்
 சேற்றைப் பூசிய வாற்றைக் கடுப்ப
- 50) விம்மையு மம்மையுஞ் செம்மை தபுத்துக்
 கத்தரங் கடாவு மித்திரன் மானப்

- புரைசைக் கரிமிசையரைசரேத் தெடுப்பப்
பவனிபோந் தகன்ற வவனி பொதுவற
கல்லாண் டகையொடு பல்லாண் டளித்துக்
55 கவிகையும் கொற்றச் சிவிகையுஞ் சுடர்மணி
யப்பிய விண்டொடர் திப்பிய சதனமுந்,
சதுர்விதப் படைபும் புதுமதுப் பிளிற்றுந்
தென்றல் வந்துலவு மன்றலங் காவுந்
பொறிக்குவ மிக்குந் வெறிக்குமுன் மாதர்ப்
60 புல்லி விடாதுறங் கல்லி விரித்த
சேக்கையு முதலாப் போக்கது பெருவெந்
துற்ற கழற்காற் கொற்றவர் கோட்டியும்
ஒன்றுஞ் சித்தியாப் பொன்னும் பான்மையும்
உடுக்கக் கூறையும் படுக்கப் பாயலு
65 மின்றி யிரப்பிற் சொன்றியீ சிற்பரோ
அடர்கோற் றுக்கிப் பிடர்பிடித் துந்தி
யின்னா செய்வரோ வென்னா வழந்து
கர்சங் கடந்த வச்சந் தலைக்கொளீஇ
நோய்ப்பசி தீயிற் றீய்ப்பத் தேம்பி
70 வயிறு வெந் ஒட்டி யெயிறு காய்ந்து
மிச்சி லருந்துங் கொச்சை மாக்களுந்
துஞ்சு மாற்றலு மஞ்சு பெயலியைய
உத்தமக் கவிபொழி வித்துவக் குழாங்களு
மிறக்கு நீர்மையும் பிறக்கு மேனையபிற
75 மாக்களும் விலங்கும் வீக்களும் யாவையுங்
கழிதலும் நிரம்ப விழிவழி நாளுங்
கண்டுங் கேட்டும் பண்டைநூற் றேர்ந்தும்
என்பு தோல் போர்த்துப் புண்புலால் பம்பி
ஊற்றிருந் திழிமல நாற்ற மிகுந்து
80 பட்டதன் பின்னருஞ் சுட்டெரிக்கும்புகை
மூக்கைத் துளைக்குமீவ் வாக்கைப் பிறலிற்
பொள்ளற் குடங்கிற்ப் பள்ளநீர் வதிந்த
பெற்றியை யேய்ப்பப் பற்றிய வுயிர்மரீஇ

- இருத்தலை மறந்து கருத்தேதா மாமே
 85 புழிபுணர் கிற்கும் வாழி புடம்பாத்
 தலைநடு மடநி நிலைகெடு செல்வத்
 தற விற மாந்து மறவினை முற்றி
 அரிறனும் நின்றைத் துயிறனும் கருமபாத்
 நினைத்தனைப் போழ்சைதும் நினைத்துனைத் தெய்வம்
- 90 கள்ள மீமா டுந்துதான் துள்ள கெக்குருகி
 விண் மருகம் பசாவும் சண் முகாம் புயமும்
 தவாதளி கொழிக்கும் துவாதச நயவையும்
 பன்னிரு பானுவும் பொன்னிருந் திழிந்தலை
 ஒருங்கு நூற் விந்தைபை மருங்கு தெய்வம்
- 95 வரைத்தேதா டைவரு நிரைக்குழை வீக்க மும்
 துண்ணா லறிவினின் வெண்ட னால் மாப்பும்
 பிலம்பும் சதங்கையும் புலம்பு கிண்கிணியுந்
 தண்டையும் வாகையங் கண்டையுந் சத்தித்
 துணமீத் தெற்குஞ் சானசா மகபும்
- 100 சுமன சாசகனும் சமசங் கிடையாக்
 கட்டழ விளமையும் பொட்டழ கிழம்புத்
 தொங்கற் கூழையும் மங்கல் காலியும்
 புழுதியிற் புரள இழுதையி லிழிந்த
 ஆசரங்கணையர் மருகத் தெற்றி
- 105 அமுருச லோதை பெழுபொழில் தூர்ப்பம்
 பருந்துஞ் சேனமும் விருந்துஞ் பெண்ணக்
 காளியுங் கழுதுங் கூவியங் கூடிப்
 பாவையு மடங்கக் குாவைகோத் தாடக்
 குண்டல மணுகியா கண்டல நெருணர்க்
- 110 சுற்பக நீழலிற் பற்பகல் களிப்பும்
 பூதலப் பாசமு மீதலத் திலேகர்
 வலைக் ககப் படுத்துத் தலைக்கொணர் மீனைச்
 சம்மையுந் தொலைந்து தம்முதுகாற்ற
 வெண்ணுக் கெவ்விய மின்றுக் கடைபுட்

- 115 பத்திபாய்ந் தொழுகொளிச் சத்தியு மரையிற்
சச்சையுந் சுரிகையுந் செச்சையு மிமையா
கோக்க யுபோம மேக்குப் பொடித்து
நாத்தழும் பேறத் தோத்திரம் பாடிப்
பாசுகோ ததியின் றிரை சமீரணித்து
- 120 பூழ்கலை யொருவிய பாழமணச் சழக்கனேற்
கிப்பவம் போயபின் பெப்பவ மெய்துமோ
நாற்றுள காலையே நூற்றுமா கழறிய
ஆசகன் மேலோர் வாசகப் படியே
நீமயக் கொடோ ஆமயங் கவற்றலின்
- 125 அங்கிய மழுங்கிய பொங்கிய பங்கியுந்
துருத்திமா நுதம் பொரு விருத்தி வெய் தூயிர்ப்பும்
நீனிறச் சிர்நுவிற் பானிறப் பிறையிரண்
டளங்கதிர் விசலிற் றுளங்கதிர் கோடணை
யுக்கிர வருவினின் வக்கிர தந்தமுஞ்
- 130 சமிரிப முகைக்கும்வெம் பாரீரவக் கோலமுந்
தண்டமும் பாசமும் கொண்டநிண் பருஉவலித்
தென்றிசைக் காதிபன் கொன்றணுத் தீர்ந்துழித்
துத்தம் நொந் துதவிய வித்தகத் தல்லியும்
பாடகாத் தோம்பிய தாதையுந் கொஞ்சிய
- 135 மைந்தரும் கடிமணப் பந்தின் விதியுரிப்
பரிணயம் சூயிற்றிய எரியிழைத் தெரிவையுந்
இளைஞரும் முகிஞரும் கிளைஞரும் யாவரும்
கட்டியா வலித்துக முட்டிமோ திக்கலுழிற்
தேங்கிமா ழாப்பப் பாங்கு சிலரெழீஇ
- 140 விலங்கலிர் தொடர்ந்திரோ கலங்கலி னாங்கொலோ
சாதமும் பரிபவ வீதலு மியற்கையே
கொன்னே வருந்தலா னென்னே நெருங்க லுக்
கவத்தினை வினாக்குமிச் சவத்தினை மண்ணுடி
ஆடையிற் புனைந்து பாடையி னேற்றித்
- 145 தூக்குதிர் புணியா தூக்குதிர் விரைவினின்
உண்ண லுக் காயின பண்ண லுக் கென்பதன்

புன்னெயர் கிராசீத நன்னெயர் சுகாவனப்
 பவனகைவ தத்தினுங் கவனவாம் புறனியின்
 கிடமுதகா சரணமறித் பாடர்களை நொழி இப்படித்
 50) நெய்யைப் பிடியங்கிய பஞ்சையம் பிறங்கனின்
 நீர் நெய் பூவைத்துக் கிநிர்ந்த
 மாட்சிமை என்றா மாட்சி தந்தருளை

புறநாடு நய.

உ.
சிவமயம்.

தேவகோட்டை, மகா வித்துவானும், பிரபுதல திலகருமான
வீர. லெ. சின்னையா செட்டியாரவர்கள்

சாத்துகவி.

அருத்தியளித்திடும் புத்தூர் இராமநாதக் கவிஞன் அசலம்பெற்ற
ஒருத்தியளித்திடும் குன்றைவேட குயர்ந்த கலம்பகமொன்றுந்நி
[யென்னைத்
திருத்தியளித்திடும்படி சொற்றன்னு னெட்டுணை மாற்றாஞ்செய்த
[னல்லேன்
விருத்தியளித்திடங்குகனே திருத்தியளித்திடு மென்ன விளம்பித்
[தானே.

காதுக்கும்கவினிக்கு மமுதுகுத்த தெனுங்குனிக்குக் கனிக்கோதத்
[தைத்
தூதுக்குவியக்கோவெண் ணரைவிடு செய்யுட்குத் துதிக்கோவாசப்
போதுக்குமதுவுண்ணப் புகும்வண்டின் றுறைக்கேற்றம் புகல்கோ
[தூலின்
மாதுக்குமனமுவுக்கும் மதிப்புலவீர் நேருளதேல் வழங்குவீரே.

உ
சிவமயம்.

மயூரகிரி யென்னும்

குன்றாக்குடி கலம்பகம்.

முகவுரை.

கலம்பக மென்பது நறுமணங் கமழும் பல மலர்களைக் கலந்து கட்டப்பட்ட கதம்ப மென்னும் பூமாலேபோல, இனிய சொற்கள் நிறையும் பல பாவும் பாவின்மூர் தன்னிடத்தே விளங்கப் பாடப்பட்ட ஒரு பரமாலையாகிய பிரபந்தம், இப்பிரபந்தம் கல்வி யறிவு சான்ற பெரியரால் நியமிக்கப்பட்ட தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங் களுள்ளொன்றும். இது, ஒரு போகு மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப் பாவும், வெண்பாவும், கலித்துறையுமுற் கூறப்பட்டுப் புயவமுர்பு முதலிய பதினெட்டு அங்கங்களை யுடையது. காலவேறு பாட்டால் இருபது அங்கங்களையு முடையதாகும். அவற்றின் பெயர்களெல் லாங் கலம்பக நூலுள்ளே வருமிடந்தோறுங் கண்டு கொள்க பூமாலேக்குள் கதம்பம் உயர்ந்தது போலப் பரமாலேக்கு கலம்பக முயர்ந்ததென்பது மதிநுட்பத்தோடு கற்றரெல்லாருங்கண்டறிவர்

இவ்வரிய பெரிய பரமாலையைத் தமிழிலக்கிய இலக்கணங்கள் பலவற்றையும் ஆதியோடந்தமாகப் படித்துக்கவித்துவ சத்தியுடையவரே செப்பவல்லவர், அவரு ளொருவராக மதுரைச் சில்லா இராச சின்னங்கள்பெற்ற நாட்டுக்கோட்டை நகரவணிகர்குலதலக ராய்த் தொன்று தொட்டுச் சிவநேசச் செல்வமிக்க குடிப்பிறப்பிற் சிறந்து விளங்கிய அமசாவதி புத்தூர் வைநாகரம் அ. இராம நாதன் சேட்டியாரவர்கள் இதன் முன் னிருபத்தேழு வருடமாக மதுரைச் சிவதேவஸ்த்தான கமிட்டிமெம்பராயிருந்து சிவபுண்ணிய பரிபாலனஞ்செய்து வரும்போது கலியுகவரதராகிய குன்றாக்குடி முருகக்கடவுளிடத்தன்பு மேலீட்டால் “சேயற் கரிய சேய்வார்

பெரியார்” என்ற திருக்குறள் அருமை வாக்கிய மெய்ப்பொருள் விளங்க இந்தப் பிரபந்தத்தைப் பாடி முடித்துத் தமிழ்ப் புலமை நிரம்பிய வித்துவான்கள் பலரிடத்திலுங் காட்டியதுபோல என்னிடத்திலுங் காட்டினார்கள்.

அதை வாங்கி யொவ்வொரு செய்யலையும் உய்த்துணர்ந்து படிக்குந்தோறும் மோனை எதுகைச் சிறப்பும் சொற்களையும் பொருட்களையும் திரிபு யமகம் சிலேடைத் திட்ட நுட்பங்களும் எண்ணலங்காரங்களும் கற்பனை யின் கௌரவங்களும் ஒலிக்குறிப்பால் வேறு வேறு விசேட நயங்களும் அன்றின்னபத் துறையமை தியும் பத்திரசப் பெருக்கும் பிறவும் பார்த்துப் பார்த்துப் பரமானந்த முற்றேன். ஆயினும் இவையனைத்தும், இந்நூலாசிரியராகிய செட்டியாரவர்கள் இதன் முற்காலங்களில் ஒவ்வோரமையத்தும் ஒவ்வொரு காரணம் பற்றிப் பாடிய துணிநிலைச்செய்யுள் பலவற்றையும் தொடர்நிலைச் செய்யுள் சிலவற்றையும் அப்போதப்போது சொல்லக்கேட்டு, எல்லாநயங்களுங் கண்டு உருசித்தறிந்த எனக்கு ஒரு புது விருந்தாசத் தோன்றவில்லை.

இத்தகைய பேரறிவிற் பிறங்கிய சிமந்த செல்வந்தராகிய செட்டியாரவர்களுடைய தமிழ்த்திறமையையுங் கவித்துவ சாமர்த்தியத்தையும், திருக்கயிலாய பரப்பரைத் தருமபுர ஆதின மகாசந்நிதானங்களுகிய ஸ்ரீஷ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் தலயாத்திரையாக மதுரை நகரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும்போது “கற்றனவோக்கும் புதியன கேட்பன கண்ட மன்னு னுற்றனவோக்கு மோருபகற் காண்டன” என்ற முதுமொழிச் செய்யுட் சிணங்கக் கண்டன்றோ செட்டியா ரவர்களுக்குத் தமது ஆதின வித்வ சீரோமணி யென்னும் பட்டப்பெயரளித்தருளிய அருமை பெருமையை டென்னென் ரெழுதுவேன். தேசிக சுவாமிகள் இப் பட்டப்பெயரளித் தருளியதற்கு இன்னுபொரு காரணம் இதனடியிற் குறிக்குஞ் செய்யுளின் கண்டு கொள்க.

ஒங்கு கயிலையி லந்நாளிரு பொருளு மொருவனிடத்துறமையாலே
யாங்கு, தனதனையுமாருரணையுந் தோழமைகொண்டவ் விரண்டுந்(புற்
தாங்குமிவ னொருவனே சாலுமென்று பட்டமொன்று தரித்துநட்
தீங்குமகிழந்தான் தருமைமா நகர்ச்சுப்பிரமணிய விழைவன்றுனே

“இனி தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக” என்னுந் தேவர்
திருக்குறள் வாக்கியத்துக் கிலக்கியமாகப் புகழும் புண்ணியமும்
பெறுமாறு நம், செட்டியாரவர்கள் பாடிய இக்கலம்பகமாலையாகிய
பிரபந்தத்தைத் தமிழறிஞ ரனைவரும் வாங்கிப் படித்துக் குன்று
தோறாடல் செய் குமார்க்கடவுள் என்று நேர்வந் தருளின்பமே
யெய்தி நின்று நீநீழி மன்ற வாழியவே சுபம். சுபம். சுபம்.

இங்ஙனம்,
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,
மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்,
திருப்பரங்குன்றம்.

உ

சிவமயம்.

மயூரகிரிக் கலம்பகம்.

தோடையடி விநாயகர் காப்பு.

திருமாதா வாழ்க்கை நிலைக்கின்ற குன்றையிற் தேங்கடமாத்
தருமாதா வள்ளி தழுவங் கடம்பன்பொற் றுட்கெனியேன்
பெருமாதா கொண்டு கலம்பகஞ் சூட்டிடப் பேசுபலம்
வருமா துனிகெழு கைத்தோகையத்தி வழங்குதுமே. (1)

சரஸ்வதி துதி.

மாரதியை மலைவாரு மண்டதனை மலைவாரு மருவியாடுங்
காரதியை தடம்புடைசூழ் தெவகிரவி புரவியைப்போய்க் கதுமென்றோட்டிச்
சாரதியை விளநீரின் மெழ்செய்குன்றைக் கலம்பகவார் சலதிரீர்தப்
பாரதியை மானசவா வியுட்பிறற்ப் பெற்றோற்கும் பயமுண்டாமோ.

இலக்குமி துதி.

மைத்துருமஞ் சார்பொழில்விண் புகுந்திருட்டிக் குளிர்படுக்க
வானோர் மாழ்கி
வித்துருமம் புதுமைசெயு மைந்தருவிற் சேர்த்தன்நன்
தென்று தேற
வைத்துருமம் வேண்டுஞ்நன்றைக் கலம்பகஞ்சொல் வின்செல்வம்
வாய்ப்ப வாரி
வித்துருமப் பொற்கொடியை யகம்படர் வைத்தேற்கு
மிடியுண் டாமோ. (3)

(அரும்பதவுரை) (1) மாதா-ஆசை. கெழு-பொருந்திய. (2) மலைவார்-ஒப்பார்.
(3) சேர்த்தன்று சேர்த்தது. உருமம்-வெப்பம்.

SAHAMAHOPIYAS
Dr. V. SWAMINATHAN
MAYUR

பார்வதி துதி.

முனிவரையு மொருமொழியின் மயக்குகொடிச் சியரிற்சீ
 மூத மேவும்
 மினிவரையும் வேறலெளி தோவொளியி னெனவொளியும்
 விதங்காட் டுஞ்சீ
 ருனிவரையும் புகழ்க்குன்றைக் கலம்பகத்தின் றமிழினிமை
 யோவா தோங்கப்
 பனிவரையின் வழிபசுந்தே னுண்டேனென் பாடலுக்கும்
 பழிப்புண் டாமோ.

(4)

நூல்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

வானேறுங் கற்பகப்பேர் வண்டலையுந் தண்டலையுந்
 தேனேறும் பங்கயச்செந் திருநாடுந் திருநாடும
 இமையாத பெருஞ்சிறப் பி னிணைக்கண் னுங் கணைக்கண் னு
 மமையாத திறமபடைத்த வரம்பையரு நரம்பையருஞ்
 சுவையமுத சுரபிமுலை துணையும்விரல் தடவிவழி
 யிவையமுத மலதிலெனு மிசைப்பாட்டு மிசைப்பாட்டு
 மோராலு வளநளினத் துறுவதன தடத்திருமின்
 போராலு விழிகாதல் பொழியாறு கரையலைப்பக்
 சூடியேறி மயிலேறிக் குலவுதிருக் கோலமதைப்
 படியேறித் தொழும்பாரும் பலகாலு மெதிர்காணுந்
 எண்ணளவு மதியாதே யிழித்திழியும் பெருந்தகைய
 விண்ணளவு மயூரகிரி விமானத்திங் மிசைப்பொலிலோய்.

இது, பன்னிரண்டடித்தரவு.

மணீமுக்குதாங் கியசலதி வடிவின்ந்தோ கையைவிரிகும்
 பிணிமுக்குதாங் கியரீதான் பிணிதவிப்ப ததிசயமோ

(4) இல்-வீட்டினிடத்து. இவரை-இக்கொடிச்சியரை. (1) திருநாடு-சிறந்த
 தேவநாடு. கணைக்கண்ணும-பாணதன்னிடத்தும். தடவி-தடவப்பட்டு, வழி
 யிசைப்பாட்டென முடிக்க. இசைப்பாட்டு - வீணையினோசைப்பாட்டு, விழி
 பொழி காதலாகிய ஆறு என மாற்றிப் பொருள்கொள்க. எண்-என, வடிவின்-
 உருவத்தைப்போல, பிணிமுகம்-மயில்.

கோலீவினையைத் தனியாளுங் குலக்கொடியா ளுவப்பதற்கோ
புலீவினையைத் தொலைத்தொளிரும் போர்வேலைப் பரித்தனையே
முவுலகுந் தொழவிசம்பு முழுதாளி மகண்மகிழ
மாவலகம் புகழ்ச்சிசெயும் வச்சிரங்கை நச்சினையோ
எறியுமல ரவனுடல மெரியும்விழி களிப்பதற்கோ
செறியுமயிர்த் தகரேறித் திக்கெல்லாந் திரிந்தனையே
கொஞ்சதலை விடுத்திறைவன் குடிலைகொளச் செயுமுறைக்கோ
அஞ்சதலைக் குயர்வாக ஆறுதலை யாயினையே
சுந்திக்குந் தகைமிகவுஞ் சிறந்தென்று மினையாய்நீ
வந்திக்குந் திறல்வீர வாகுவென்னையுயிர்த்துணையே.

இவை ஆறு மீரடித்தாழிசைகள்.

கணமழை பொழிதரு கருமுகின் மிசைவர
வணமிகு வெகுநட மறைபயின் மயிலினை
திதிபெறு சுதருறு திறமுயிர் பருகிய
அதிகொடு விடவடி வமைதரு மயிலினை

இவை நாற்சீரோரடி கொண்ட அம்போதாங்கம்.

மரகத தூரக மிசைந்தனை வரைமது வமுத மிசைந்தனை
பரமத திமிர மறைந்தனை பரமகு டிலையு மறைந்தனை

இவை முச்சீரோரடி கொண்ட அம்போதாங்கம்.

சூரறுத்தனை போர்வெறுத்தனை
தோம்விடுத்தனை நேமடுத்தனை
பார்பொறுத்தனை நீரொறுத்தனை
பாரிடத்தனை யோரிடத்தனை

இவை, யிருச்சீரோரடியம்போதாங்கம்.

காவோதண் ணிழன்மலியுங் கடிபொழிவிற் செடியோபூம்
பூவோவப் புதுமலிற் புகுசுகுண மணமேயோ
தடமோமிக் குளசலனத் தடந்திரையோ தண்ணீரி

(1) புலவினை-இழிந்தவினை. எரியும்-எரிக்கும், பிறவினைப்பொருள்.
குடிலை-பிரணவம். இனையாய்-இளைக்கமாட்டாய். திறமுயிர்-திறமும் உயிரும்.
வரைமது-உ.மாநேவி, அமுதம்-பால். நீர்-கடல்.

னிடமோவப் புனலகலா திருக்கின்ற குளிரேயோ
பாசமோ டார்க்கும் படமோ நுண் ணுலோகார்ப்
பாசமோ யாதோ பகர்நீ பரம்பொருளே.

இவை, பெயர்த்துமீரடித்தாழிசைகள்.

எனவாங்கு

குவிக்க லாடைப் புவிக்கு ஷயிர்த்துக்
கண்ணன் பின்வரும் வண்ணவான் குடுமி
யிமையம் பயந்த வமையந் தோளி
முலைப்பா லுண்டு கலைப்பா விண்ட
சுந்தர ஞானசம் பந்த வாரிய
ஊழியு முலவா வாழி நெடும்புகழ்
குன்ற மயூரக் குன்றைவர் தனைவார்
வேண்டிய வாங்கே தூண்டிய வள்ளற்
றன்மை கேட்டுநிற் சார்ந்தனன்
புன்மை போக்கமன் னன்மைகாட் டுதியே.

(1)

இது, பத்தடி நேரிசை யாகிரியச் சுரிதகம்.

துதி வேண்பா.

காட்டிற் புனங்காக்குங் கன்னிமட மான்குருளைக்
காட்டிற் புவிவேங்கை யாரிணையன்—கோட்டிற் றேன்
றத்திவரச் செய்வாய்ப் பாய் தண்குன்றை கண்டாராம்
பத்திவரச் செய்வாய் பகர்.

(2)

கிள்ளைவிடு தூது.

அஃதாவது, பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவனுக்குத் தலைவி
கிளியைத் தூதாக அனுப்புதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பகலும் பரவு மிரவாக்குங் குன்றையெம் பைம்பொழிந்தக்
புகலும் களிமொழிப் பூங்கிளி காளத்திற் போயுரையீ
ரகலும் பெருவெறுக் கைக்காசை வைத்தனை யாதுயின்றார்க்
கிகலும் குணத்தமு தங்கைத் துளாளிவ ளென்பதுவே.

(3)

(1) எனவாங்கு-இது தனிச்சொல். (2) குருளைக்கு-குருளைக்காக. ஆட்
டில்-விளையாட்டினிடத்து. வர - வருதலால். (3) அகலும்-விரியும். வெறுக்
கைக்கு-திரவியத்துக்காக. இசுலங்குணத்து-விரோதிக்குங்குணத்தோடு.

இதுவுமது.

எழ்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வேதநுபம் பெறுமறு மாமுத வித்தகன்
 குன்றைத் தந்தைக ணிவிருஞ்
 சாதநுபம் பெறுநுஞ் சிறைக்குறுந் தலைவ
 னுர்க்குறச் சாற்றுதல் வேண்டுமெம்
 மாதநுபம் பெறுவது திண்ணமே மான
 மின்று வளைகலை போயின்று
 சாதநுபம் பெறுசை சுவத்துள தகைய
 ளாயின டாழ்க்குறி னென்றரோ.

(4)

துதி வேண்பா.

என்றே யருள்வைமதி யில்லேற் குயர்குன்றைக்
 குன்றே விழைந்துவிளங் குஞ்சேயே—நன்றேமால்
 புல்லுமிறை புந்திமகிழ் டொன்னே வெவிரியேசுர்க்
 கொல்லு மசனியே கூறு.

(5)

தலைவன் பவனிகண்டு வருந்திய தலைவியைத் தலைவன்
 சேர்வானேவென்று பாங்கி கூறுதல்.

பதின்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கூறுசங் கணிர்த கொண்ட நேடுசங் கரன்ப யந்த
 கோகிலந் தழங்கு குன்றை முருகேச
 ரேறுதிண் டிறந்து லங்க வேலைநின் நெழுந்து பிங்க
 வேறெதிர்த் தென்று கந்து மயின்மீதே
 யாறிரண்டு திண்பு யங்க ளோடுவந்த வென்றி கண்டி-
 வாசுலந்தழைந்த கொம்பை யணைவாரோ
 வீறுசுந்த ரந்தி ரிந்து தேறுசிற்தை யும்பி றழந்து
 மேவுசங்க டந்தொ லைந்து விடுமாறே.

(6)

(4) சாதநுபம் - பிறந்தகோலம். சைசவம் - சிசுத்தன்மை. எஞ்சாத-
 குறையாத. நுஞ்சிறை-கிளிச்சிறை, அது ஒருவகைப் பொன். (5) மால்-
 மோகினி வடிவாகிய திருமால். (6) இதில், வேலை மயிலுக்கும் சிங்கவேறு
 முருகேசருக்கும் உவமையாதல் கண்டுகொள்க. வேலை = கடல்.

பாட்டுடைத் தலைவன் புயங்களின் செயல் கூறுதல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆறு பொங்கியுய லோடு கின்றஅரு ளாழி தந்தநெடு

வேல்வைத் திருந்தன

ஆசு கந்தனுசு வாள்கொ டும்பரிசை யாழி யுந்தியெறி

பாசத் திசைந்தன

ஆத பஞ்செய்சத கோடி யங்குசுமொ டாக வஞ்செய்ப்படை

மேனிப் பொலிந்தன

ஆகு லந்தவிர வார ணங்குமுறி யாடு கின்றகொடி

யேறிக் கிளர்ந்தன

தூறு புன்பயமி லீர்வ ரம்பெறுவிர் சூழ்தி ரென்றகுறி

காணப் பொலிந்தன

சோம கண்டறுதல் வேட மங்கையரி சூழ்சி லம்பணிசெய்

பாதத் திறைஞ்சின

தோகை வெம்புரவி வாய்கி டந்துலவு சோர்வு விண்டகடி

வாளத் திசைந்தன

தோத கம்பரவு மாய விஞ்சைமிகு சூரி ரண்டுபட

வேல்விட் டெறிந்தன

பாறு தைந்தமொழி யாணை நங்கைசம பாகம் விஞ்சுமுலை

மேலுற் றுறைந்தன

பாத லஞ்செறியும் நாகர் துங்கமணி பாவு திண்கடக

மேறிச் சிறந்தன

பாத கங்கெழும லோடு நிர்தைபடு பாவி யென்கவிய

வாவிப் புனைந்தன

பாவ முஞ்சுரமு மோட எந்தைபுகழ் பாடி வென்றுதிரு

நீறிட் டணிந்தன

மாறு மிந்த்ரனர சாள வந்தவுயர் வாழ்வு தந்ததவ

ஆழிற் கிளர்ந்தன

மாத வன்கமல நாபி வந்தமறை வாணி யன்றலையை

மோதித் தூலங்கின

வார விந்துளவி சால மன்றன்மலர் மாலை துன்றியழ
கூறிச் செறிந்தன
வாழை பைங்கழக மோவெ னும்படிவிண் வாவு குன்றைபிறை
வீரப் புயங்களே. (7)

களி

அஃதாவது, கட்டுடியன் கள்ளின் பெருமையைச்
சிலேடைவகையாற் கூறுதல்.
எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
கள்ளாருங் கடம்பணியுங் குன்றைநகர்க் குடியன்
கட்கடையை விட்டகலாக் களியமியாம் புனவி
னள்ளாரு நெடுந்தாலப் பால்சுமந்த பொறையா
னுகர்குலத் திறையறிவிற் சான்முனா யுற்றா
னெள்ளாரு மறுமார்பன் மதுவனுவுண் டன்றே
வோங்குபுரு டோத்தமனென் றுலகுநொழ லானுன்
புள்ளாரும் பிசமனம்ம கனோநாவில் வைத்தே
போதனா யினினினிநாம் புகலினகை வருமே. (8)

இதுவுமது.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
நகைவரு மென்னிற் புகைவரு மிறைபின்
னல்கினென் வதிமயின் மலைக்கீக்
ருகைவருங் குன்றக் குடியெனும் பெயர்ப்பாங்
கூடலாற் பெறும்பெருங் குடியேயம்
தகைவருந் தேற லுறாதவ ரருமா
தவங்கள்கா ணாதவர் மதுரைத்
தகைவரும் பெரும்பே றிலாதவ ரெல்லாஞ்
செகத்தினுக் கென்பயன் இருந்தே. (9)

(8) கட்கடை-கள்ளுக்கடை, கடைக்கண், தால்ப்பால்-பனம்பால், பூயி
யின் பகுப்பு. மதுவனு-அணுவளவுகள், மதுவென்னு மசாஸுயிர். நம்மகளை-
நம்முடையகளை. அம்மகளை - அழகிய சாசுவதியை. (9) தேறல்-கள்
தெளிவு. மாதவம்-கள்-பெரியதவம். மதுரை-மதுரை-கள்.

இரவுநீடத் தலைவிவாடல்.

அஃதாவது, தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி இராப்பொழுது நீடித்துத்
தோன்றுதலால் வருந்திக் கூறல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இருந்துவசம் பிறிதொன்று மின்றியெழிற் பன்னிருதோட்
கேங்கு யோங்கிப்

பெருந்துவசம் பிரமெனப் பிறங்குதனங் கனந்தினமும்
பெயர்ந்து சோர்து

வருந்துவசந் தனச்சாமன் மாயுரா சலந்தேர்க்க
மதியீ ஈன்றே

னருந்துவச மொலியாமை யாற்றியதை மாற்றுகிரா
வறவுந் தேர்ந்தே.

(10)

துதி.

நாற்பத்துநான்கு அடியகவற்பா.

தேக்கடர் சாரவின் மாக்கனி தேறலைக்
கடுகடைக் கூரெயிற் றடுதிதற் கடுவன்
கொல்லைச் சவாரி லொல்லைப் புகாஅ
வைவனம் பொதிந்த மைவனக் குடங்கனிழ்த்
தெடுத்தது நிறைய மடுத்திச் செடித்தலைக்
கொழுந்துணர்ச் சமையடை யழுந்துற விருத்திக்
காதன் மந்திபாற் போதன் மரீஇமுனர்
வைத்துச் சுவைத்தியீ துத்தம நறவென்
நெடும்பொழு தேயாக் கொடுத்தழற் காம
வெம்பசிக் கிடந்து பம்பளு ருழந்தேற்
கெத்தனை மதுக்குட முய்த்தனை யேனும்
விரும்பலன் புணர்ச்சிப் பெரும்பலன் வெஃகிக்
கலவிப் புதுத்தேன் குலவி யொருங்கே
யுண்டிறு மாப்புக் கண்டன மாக
விப்பகல் கழித்துமென் றொப்பகல் பூம்பொழிற்

(10) துவ-இரண்டு. (11) சவரில்-வேடர்வீடு.

சென்றனைவனஞ்சால் குன்றைபம் பொருப்பிற்
காற்றுப் படித்தவர் காற்றத் தொழுநோய்
முன்னாச் சொலற்குநாத் துன்றுப் பல்பிணித்
தொடாநெடுங் கடல்குட் படாதுதனம் வறப்பத்
தண்ணவா மருள்பொழி வண்ணவான் செம்மைக்
தொண்டுகக் கெண்மதி யென்மு வுலகு
மிடனனி பரப்பிய சூடர்மணித் துண்டோ
ளிர்திரன் புதல்வினை மந்திர முறையின்
வேட்டனை நாமக் கொட்டாரின் மீண்டு
நன்றுசிறி நிறியாக் கொன்றுநல் வாழ்க்கை
மறநாய் குறைப்பகுத் திறனார் முன்றிற்
றுஞ்சங் காலையும் வெஞ்சின மருஅப்
பாபமுர்த் நியர்பெறு கோப வாய்ச்சிவையக்
களவுகொண் டெழுந்த வளவி லாற்றற்
கடங்கலிற் கரிக்குணை மடங்கலை நென்றுனைப்
புகழ்த்தடங் காது மெழ்த் துபா நெலை
மன்னிய வடியத்தாள் முன்னிய விருப்பும்
சுட்டன் பில்லார் மாட்டு வெறுப்பு
மறன்வாய்க் கால்செலுந் திறனீ மறிஞர்க்
காணுந் தொறலா காணுஞ் செலுந
ரின்னா செய்பி னுன்னா மடமுங்
கழிப்பின்முற் படுத்த பழிப்பி ன்ச்சமுஞ்
சிவமத மலாமற் தவமதப் பார்ப்பு
மேகனைன் னுனையுணர் செகுறு தேர்ச்சியு
திறொழும் பேற்றின் முற்றியு மாப்புஞ்
செயிரினல் லாற்றிற் றையியப் பெருக்கு
மெழுந்தா னோவா வழுத்துமா களிப்பும்
யாண்டும் பொருளா வெளியேன்
வேண்டின் னடிகளரி னீண்டார் தரற்கே.

(11)

துதி.

நேரிசை வெண்பா.

ஆரும் பணியு மறுகுஞ் செறியு முடி
யாரும் பணியு மறுமுக்கினை—காருநிலின்
முன்பெருமை யேறுமொன்றி மோதுகுன்றை யெம்பெருமா
ணன்பெருமை மற்றுர்க் குறும். (12)

குறும்.

அல்தாவது, குறத்தி குறி சொல்லுதல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

உறத்தி யானிக்கும் வேளாக் குவந்தவே
ளுவந்த குன்றையைச் சீதனங் கொண்டுவாழ்
குறத்தி யானிக்கு மாமொழி மாதராய்
குமுத வாய்மலர்ந் தோர்மதி கூறெனத்
திறத்தி யானிக் குலத்திங்கள் செப்புநித்
திறத்தி னுன்மிது னந்தெரிந் தீதனியற்
றறத்தி யானிக் குறியின் மகப்பெற
லாதி மாதமின் றுதிபத் தாயினே. (13)

கார்கால வருத்தம்.

அல்தாவது, தலைவனைப் பிரித்த நிலை கார்காலம் வாக்கண்டு வருந்துவதைப்
பாங்கு கூறுதல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆயர்நிங் குழலுமீங் சுழலுமிழும் படிவந்
தளிபொளளிர் செவ்வெதுப்பத் தீங்குழலுங் காலஞ்
சேயவள வாரியா லங்குடித்து மந்தோ
திரண்டுமுகல் வாரியா லம்பிலிற்றுங் காலம்
பரியகொடு னிடவரவு மடவரல்வா னல்துல்
படுமெலிளிற் படமடங்கிச் சிறைகடக்குங் காலந்
தாயபுரம் மயின்மலையின் முருகன்வடி வேலிற்
றடித்தொளிர மெலிந்தெய்தின் சலிக்கன்ற காலம். (14)

(12) காரும்-மேகமும். (13) திறத்தி-வாய்திறந்து சொன்னாய். மிது
னம்-மிதுனாசி, சேர்க்கை. அறத்தி-அறத்தையுடையாய். ஆனரிக்குறியில்-
கெடுத்தற்குறியில்லாத். (14) வாரிஆலம் - கடல்கீர். வாரி-அள்ளி. ஆலம்-
விடம். அல்துல்-அல்துலால். வேலின்-வேலப்பைல். தடித்து-மின்னல்.

தலைவன் றன்னிலை சாற்றல்.

தலைவிக்குத் தலைவ னன்பின் வலிமையைக் கூறல்,

கலி விடுத்தம்.

காலன் வீழக் கறுத்துச் சிவந்தபுங்

கால னூரியன் காரியல் குன்றைநீர்

காலன் மாறுதல் கண்டனை யாயினேர்

காலன் பின்மைபெற் காணுனை பூவையே,

(15)

நற்றாய் வருந்தல்.

அல்தாவது, மயங்கு மகளை நோக்கித் தாய் வருந்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூம்பா டலமல ருங்குன்றை வாணன் புகழவறி

மோம்பா டலமெனி னும்மருள் லேவ்வனப் புள்ளமுந்தி

மோம்பா டலமுற லானான் வளர்த்த இளங்கிளியு

மோம்பா டலங்கிடை யாக்கிடந் தாளென் னொருமகனே, (16)

நெஞ்சறிவுறுத்தல்.

அல்தாவது, தலைவன் றன் னன்பத்தை மனத்துக்குச் சொல்லுதல்.

சந்திக்கலிவிடுத்தம்.

மகவான்விதி வதிசீர்மயின் மலைசாருதி மனனே

தகவான்முது கினிலேவரு தாபாகயி லையின்மே

னகலான்முது மகமேருந் நகமேறிய தைகசால்

பகவான்மக னருள்வானிரு பதமோரிதை யினிலே, (17)

மறம்.

அல்தாவது, மறவர்குலத் தலைவிக்குத் தலைவன் வீடுத்த தூதனைத்

தோழி மறுத்துக் கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இறையொருபத் திரமுய்த்தா னெங்கன்குலக் கொடியினைவேட்

டென்றாய் குன்றை

நிறைபலபத் திரமறவர் கண்காண நின்வாண

னெடிதே போலும்

(15) ஆரியன்-குரு. நீர்காலல்-நீர்க்குத்தல், அல்தாவது, மறை பெய்யுங் கார்காலம். ஏறாணுவை - என்னிடத்துக் காண்பாய். (16) ஏம் - ஏமம் ஏம் என்றாயிற்று. (17) ஆன்-இடபவாகனம். தாம்-தகுதி, வான்-பெரியு. (18) பத்திரம்-ஒலை. பத்திரம்-பாணம்,

பொறைமுடங்க லொடுங்கடிது போதியிடை யூரோருளிப்
போயூர் சேரி

எனறகறுங்க டலைமகனிவ் வணங்கையது கொடுபுசை
யாற்ற மன்றே.

(18)

சுரம்போமினுட்கு வருந்தல்.

அஃதாவது, தலைவனுடன் பாலைநிலத்திற் சென்ற மகளை நினைத்து
நற்றாய் வருந்திக் கூறுதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மன்னுஞ் சிகண்டியன் காலியைப் பாலிக்கு மான்மருகன்
பன்னும் பரிதி கதிர்காமங் கூடப் பரித்தவைவேன்
மின்னுங் கரன்குன்றை வேளையுன் னாதவர் வேழனம்போன்
மென்னுஞ் சுரத்திற்கு முற்றாக் கனிசெல வெவ்வண்ணமோ. (1)

தென்றலைப் பழித்தல்.

அஃதாவது, தென்றற்காற்றால் தலைவி துன்புறுவதைக்கண்டு
தோழி அக்காற்றை நிந்தித்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வண்ணம் பராவு மாறுமை வருத்துஞ் சிறுகா றனிவிழிக்குங்
கண்ணம் பராவு கைக்குமுதற் கடவு ளுருளுங் காங்கியன்
விண்ணம் பராவு குன்றைமலை நிருப்பான் மாறிலுய்த் திருப்பாணைந்
றிண்ணம் பராவு சிறைப்பெருங்காற் றினுக்காற் றுங்கொல் திக்குண்டோ. (20)

கார்கண்டு வருந்தல்.

அஃதாவது, கார்காலம் வரக்கண்டு வருந்துந் துன்பத்தைச் சகியாமல்
தோழி தலைவனுக் கறிவித்தல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

குண்டலம்வான் கொடுவெட்டுங் கொடுமையின்மின் னற்கொடியன்
குண்டலம்வான் விசுமொரு கொடியையறத் தெறலாமோ
வண்டலந்தா ளாலளந்த மால்போற்கார் கண்டுளந்து
வண்டலந்தான் வாராயோ மாறில்குன்றை மஹப்பொதிவே. (21)

(18) முடங்கல்-ஒல. அது-அவ்வோலையாகிய பத்திரம். (19) காலி-
பசுக்கூட்டம். போனம்-போலும். நற்றாய்-இளைமைமுதிராத. (20) வண்-
(மன்மதன்) வழங்கும். அம்பு-பாணம். அராவும்-அறுக்கும், சிறுகால்-தென்
றல். பராவ்-துதிக்கின்ற, (21) குண்டலம்-ஆகாயம்,

துதி.

பொதிய முனிகல்விப் போதஞ்சர் தேகம்
பொதியமுனி குன்றைப் பொருளே—யதிவனப்பைப்
கன்னலஞ்சா பத்தையைத் தீநான் காமுறுவோய் காத்தருடுஞ்
சின்னலஞ்சா பத்தை யிளி. (22)

இரவு நீட்டிக்க வருந்திய தலைவி தலைவனை நினைந்து
கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.
இனியாத வன்மொழி யொன் றென் றாடியம் பலன் டுலரா
திருடா னென் னே
தனியாத வன்றைக்குக் கங்குலகற் றேறென்று
சொல்லி னுயோ
வுனியாத வன்பூசித் துயர்மகவு பெறுங்குன்றை
யுகந்த கந்த
வினியாத வன்முழுந் தேறியசெல் வாக்கிருப்பி
னெதுசெய் யாயே. (23)

தலைவி வருத்தந் தனியாத தலைவனைப் பாங்கி
தோதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.
செய்யார் குன்றைப் பதிவதியெஞ் செல்லி யுய்ய நெடுநாளா
வையார் வடிவே லுணவின்றி வாளா விருந்து வருந்துறவு
மையா ருடலம் வெந்தவனை மறிந்துங் கோறல் வழக்கிலென்றோ
செய்யார் முந்நீர் மாயையுளந் தெளிந்து பிளந்த சீரியரே. (24)

(22) முனி - நீக்குகின்ற; இது-தாற்பரியப்பொருள். தஞ்சின்னல்-
இறக்குந் துன்பத்தையுடைய. அஞ்ச-அஞ்சாவது. (23) வன்-வலிய. தனி-
நெருங்கி. யாதவன்-கண்ணன். யாது-எது. அவன்மம்-அந்தவன்மம். (24)
கோறல்-செய்யா ரொண்கூட்டுக. மாவை-மாமரமாகிய குரளை.

மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

நூல் நிலையம்,

புதுச்சேரி - 605009.

அம்மாணை.

அலேதாவது, பாட்டுடைத் தலைவனைப்பாடும் ஓர் வீளையாட்டுப் பாட்டு,

அடிமடக்குக் கலித்தாழிசை.

சீர்க்குமுத னின்றகுன்றைச் சேந்தன்வள்ளி கார்தனுக்குண்
டார்க்கும் வளஞ்சுரக்கு மாறுமுத மம்மாணை
ஆர்க்கும் வளஞ்சுரக்கு மாறுமுத மாமாணை
னார்க்கும்பா ராவா மாருமே வம்மாணை
யன்பர்ப்பா ராவா மாருமே வம்மாணை,

(25)

மடக்கு.

மான்மருட்சியு மிந்துளமாலையே
வள்ளிகாந்தற்கு மிந்துளமாலையே
தானடத்தலும் கந்துகத்தோகையே
தமியன்காய்ந்தங் கந்துகத்தோகையே
வான்வழுத்தலு மாறுவதனமே
மங்கைக்குஞ்சு மாறுவதனமே
மானுவப்பு மையூச்சிலம்பையே
மதனனுய்ப்பு மையூச்சிலம்பையே.

(26)

தெளிவு.

அலேதாவது, தனியிடத்துக்கண்ட தலைவியைத் தலைவன் பூலோகத்துப்
பெண்ணெனத் தெளிதல்.

மருட்பா.

சிலம்பார்க்கும் பூப்படியுந் தேங்குமூலநான் பார்க்கி
னிலம்பார்க்கும் கண்ணிமைக்கு நேர்த்தே—கலந்தார்க்கு
நன்றைய புரியுந் குன்றையங் கிரியில்
நேர்த்துவ னின்றவிந் நிலைம
யிரந்தண் கடற்புவி சார்த்தடி மகனே.

(27)

(25) பாரா-பார்த்து. (26) மான்-மான்போன்ற தலைவி. இந்து-சந்திரன்.
இந்துளம்-கடம்பு. தான்-முருகனாகிய தான். கந்துகத்தோகை-குதிரையாகிய
மயில். தமியன்-தனியனாகிய தலைவி. கந்துகத்தோகை-பந்து வீளையாட்டின்
மதிச்சி. வான்-வானவர். ஆறுவதனம்-முருகனுடைய ஆறுமுகம். மான்-
தலைவி. மை-மயக்கம். சிலம்பு-சிலபாணம். (27) பூ-பூமி.

கழிர்கரைப்புலம்பல்.

அஃதாவது, தலைவனைப்பிரித்த தலைவி செய்தல் நிலைப்பொருள்களோடு
தன்னுள் கொடுமை கூறி வருந்துதல்.

பண்ணிரண்டுதீர்க்கடிநெடியாசிரிய விருத்தம்.

சார்பைந் திழையுந் துவர்வனமீம்
தழைத்து நிழையுந் துவர்வனமீம்
தரிசிய னுடல் மரக்ககமீம்
தாழ்க்கா நோடு மாக்மீம்

பார்வந் தலறும் வெண்ணத்தீத
பதியன் புளிரோ வெண்ணத்தீத
பாவிக் கழிமீமா துஞ்சுநிலை
பாவி மகட்கீத துஞ்சுநிலை

யோர்செய் பிணைகள் வைகறைய
யெளியைந் நிலையா வைகறைய
யெழில்கொள் பலத்த முண்டகமீம்
யிடைந்தீதன் றுயர முண்டகமீம்

கூர்வாய் நெடிய மஞ்சகமீம்
கொடியேந் கிறையா மஞ்சகமீம்
குளிர்புன் னுகத் தடங்காவே
குன்றைப் பிரான் லீ தடங்காவே.

(28)

தலைவி மயிலே வேண்டுதல்.

அஃதாவது, பாட்டுடைத் தலைவன் பவனியைக்கண்டு வருந்திய
தலைவி அவன் வாகன மாகிய மயிலே நோக்கிக் கூறுதல்.

எழுசீர்க்கழி நெடியாசிரிய விருத்தம்.

காவி துறுங்கயி லாய நெடுங்கரி
காவல் செய்யுப்பதி தாழ்வோனை
வேவ விளந்தளிர் மீது கொடுத்தழல்
வீழ்த லெனும்படி யோவாரீத

(28) அரக்கு அலம்-அழுத்துகின்ற துன்பம். மஞ்சகம்-கொக்கு. (29)
பதி-செயிரான். தாழ்வோனை-வணங்கப்படுங் குமாரக்கடவுளை.

பாவ முறுஞ்சி காயு செங்கதிர்
 பாய விடுத்திற மெதையோ
 வேவ மறும்பொழி லேழ்புகழ் குன்றைபி
 லேயக வுஞ்சித் தாராயே. (29)

தலைவனைப் பிரிந்து வருந்திய தலைவியைத்
 தோழி தேற்றல்.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.
 தானே தனக்குத் தனிபுவமைத் தாணி பரவு மருணகிரி
 தேனை யன்னய புகழ்ப்பாட்டன் சென்னி துன்னித் திகழப்ப
 னானே யுய்ய நமருய்ய நல்கு சிறிய மகன்குன்றை
 மாணே பயங்குச் சிறிதுமுனம் வருந்தல் வரும்பே ரன்புக்கே. (30)

சந்திரனைக் கண்டு விரகாரிக்க தலைவி பலவாறு
 புலம்பல்.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.
 மடக்கு.
 கேளார் தூற்று மதுமலரே கீழ்வார்த் தூற்று மதுமலரே
 வேளா ரெளியேன் படுகடையே விரையா ரிலஞ்சி படுகடையே
 யாளார் செந்தே னுற்றாரே உந்தோ வந்தே னுற்றாரே
 றீளார் சிகண்டிப் பதியாரே நிலவைக் கண்டிப் பதியாரே. (31)

துதி.

இருசீரடி வஞ்சிவிடுத்தம்.
 பதியார் குன்றையம்
 பதியார் சென்றுதம்
 பதியார் பண்டியிற்
 பதியார் மங்கலே. (32)

(29) ஏவம்-குற்றம். வருந்தல்-வருந்தாதே. (30) இப்பாட்டில்-பாட்
 டன், அப்பன், மகன், பேரன் என்னும் முறைப்பெயர்கள் முறையே வந்தன
 வியக்கத்தக்கவை. (31) வேளார்-விரும்பார். தேனாறு-குன்றைநதி. ஏன்-
 எதற்காக. ஆற்றார்-ஆற்றமாட்டார். (32) பதி-இறைவன், முருகக்கடவுள்,
 தம்பதியார்-மணமகன் மணமகன்; இவர் தகப்பன் தாயர். பண்டியில்-வயிற்றில்.

காமமயக்கத்தால் தலைவி வருந்தல்.

முச்சீரடி வஞ்சிவிருத்தம்.

மங்க ளஞ்செய் மயின்மலை
யிங்க ளங்கை யிருட்குழார்
திங்க ளம்பணி சென்னியான்
வெங்க ளம்பெய் விடங்கொலோ.

(33)

சிலேடை வெண்பா.

ஓலஞ் செற்கடலை யொக்குமறு சும்மதனுங்
கோலஞ் செறியுமுபர் குன்றையே—மாலசார்
கூற்றுப் படையான் குணக்கீரன் சொன்ன முரு
காற்றுப் படையா எனகம்.

(34)

இடைச்சியார்.

பால்விற்கும் இடைக்குலப்பெண்ணை யிச்சித்த தலைவனொருவன்
சிலேடை வகையாற் கூறுதல்.

பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆன்பாற் றோந்து கட்டுண்ப
தல்லா லெவர்க்கு மடங்காத
வத்திக் கிளையான் குன்றைமணி
யணியே மிடையுந் தெருவிடையே
யென்பாற் குயவன் கலையத்தா
வீனிக்கு மான்பால் பகருகிறோ
இன்றேல் ஆண்பால் யாங்காணு
திட்ட குயவன் கலயத்தாற்

(33) அளங்கை - அங்கையினுள்ளிப்படுகின்ற எனக்கூட்டுக. (34)
கோலஞ்செறியும்-அழகுநெருங்கும். கோல் அஞ்சு எறியும்-பஞ்சபாணங்களை
வீசி யெறியும். மறுகு -கடைவீதி. மதன்-மன்மதன். (35) அத்தி-யானை
முக விநாயகர்.

றென்பாற் கேகப் பகருதிமோ

திகழித் ததையைக் கூடையிலே

செறக்கக் காட்டி மலர்வாளி

தீத்த தாபந் தீர்த்தருள்விர்

முன்பாற் கடற்கண் டியில்கூர்ந்த

முருந்தன் மிகுந்தன் மூதுசைபோல்

மூண்டு வளர்ந்த குலத்திரத

முதிர்வாய்ச் சியசே யாய்ச்சியசே.

(35)

இதுவுமது.

ஈறு குடமல் லிகைமுல்லை

யெங்குஞ் செறிந்து கொங்குவிநிர்

திலங்குங் குன்றை மறுகினைழ

கின்ன மெழுப்ப வருநிற்பிர்

கூறு நவநீ தந்தழலிற்

குழையுந் தரத்த ததுகொண்டே

குறியா வெமதி தையங்கொதித்துக்

குளிரும் புனலாய் வழிந்தோட.

வேறு செய்த நவநீதம்

வியப்பே யிருளிற் கொணர்ந்ததுப்போ

வேண்டா தெளிவாய் நிலாப்போந்த

விரைத்துப் புணவே வேண்டுமதன்

கோறு மரிட்டம் யாங்கொள்வான்

கூடக் கொணர்ந்தி ரேனுயர்ந்த

குடத்து மரிட்டம் கூடாது

கூடா தார்க்கும் பொதுவியசே.

(36)

(36) இருள்-இருள்போன்ற கூந்தல். துப்பு-நெய். துப்பு - பவனம் போன்ற இதழ். கோல்-(மண்மதன்) பாணம். தம்-விடுகின்ற. அரிட்டம்-கூன்பம். அரிட்டம்-மோர்.

மதங்கியார்.

நடனஞ்செய்து பாடும் பெண்ணொருத்தியைக்கண்ட

காமத்தலைவனொருவன் கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொதுநடனம் பயில்பெருமான் மருமான்வாழ் குன்றைவளம்

பொலியுங் கீர்த்தி

மதுகடம்வாய் விரிந்ததென வாய்மலர்ந்து நாட்டியஞ்செய்

மதங்கி யாரே

கதுமெனம தனுமிலக்கு நாட்டியஞ்செய் தான்கடக்க

காமி லங்க

எது மனமீ எவநாந்த கங்கொண்டிர் நார்தகந்தாங்

கிடற்கு மன்னே.

(37)

இதுவுமது.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மன்னு கின்ற சூரபன்மன்

வாழ்வு குன்ற வேல்விடு

மதுகை மிஞ்ச குமரனெந்தை

மருவு குன்றை நகரிலே

யுன்னு கின்ற செயல்பிறங்க

வபிற யங்கள் காட்டுவி

ருமது சிந்தை யறியுமந்த

வுணர்வு தந்த தில்லையே

தின்னு கின்ற கண்டகஞ்

சுழற்ற வேது வேதரோ

தெளிவி மூன்பு கண்டகஞ்

சிதைந்து நைந்து போயதே

(37) இலக்கு-லக்ஷியம். அஞ்ச-ஐந்துபுட்பபாணம், நார்தகம்-நாங்
கன் தகமாட்டோம், (38) கண்டகம்-மூள்வான்,

பன்னு கின்ற நடட்டம்விட்டி
 யோக லாப மருடிசேற்
 பாக்கியம் பவித்து மாவி
 பாழி னட்ட மாருமே.

(38)

துதி.

லிருத்தக் கலித்துறை.

ஆதியொ டந்த மேது மிகந்தோ னுனாலும்
 பாதிய ணங்கோர் பாகன் மகன்சேய் பால்போலுஞ்
 சாதிசெ வந்தி மாலதி கொன்றை சாதேவம்
 ஊதிகை சந்த மாமலி குன்றை யூர்தானே.

(39)

தலைவி துன்புறுதல் நோக்கிப் பாங்கி தலைவன்
 கொடுமை கூறுதல்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
 நேர்போர் துய்தித் திரட்பட்ட
 நிலைமை யுலகம் படமுடிவி
 னெகிழ்க்கு துதலம் பகமுளரி
 நிமல னருள்குன் றைப்பெருமான்
 சார்போர் துயர முழந்தோமேற்
 றரிய லார்தாஞ் சிரியாரோ
 சமண முதல மதங்களையச்
 சண்பைக் கெழுந்த தருணத்தான்
 வார்போர் துயரப் பூம்பாளை
 வாய்த்துக் காய்த்து வளஞ்சூக்க
 வைத்த திறத்தி னீங்குநனி
 வருந்து மடலாண் முடிப்பெண்ணை

(38) நடட்டம் - நடனம். யோகலாபம் - புணர்ச்சியாகிய ஊதியம். ஆருமே-வினாப்பொருள். (39) பால் - இடம். சாதேவம் - நாவல். ஊதிகை - முல்லை. (40) முளரி - அக்கினி. சார்போம் - சார்புடையோம். போர்து-பனை. திறத்தின்-திறத்தைப்போல, மடல் ஆள்-பூவிதழ் ஆளப் பட்ட.

யார்போந் தெவ்வா றழைக்கினும்வர்
தவ்வா றுற்றா னவனுக்கீ
தாற்ற வாற்ற வரிதேயோ
வதுசெய் யாமை யிறும்புதே,

(40)

பிச்சியார்.

முக்குறித் தொகுதியாக விபூதியும் சித்தாப்பொட்டும் குலமும் கபாலமும்
தாங்கிப் பித்துடையார்போலத் திரியும் பெண்ணொருத்தியைக் கண்ட
தலைவனொருவன் கூறுதல்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தேறுசதுர் வேதமறை பிரணவத் துட்பொரு
டெளித்தபர மாசாரியன்
தேவகுஞ் சரியோடு வள்ளிமஞ் சரிசுலாய்ச்
செறிசுன்றை நகரத்தினே
கீறுதிரி புண்டாஞ் சிந்துாஞ் சுந்தரங்
கெழுதுதற் பிச்சியாரே
கேண்மினூர் வசுதினிலாத் தமையாதி மாதர்கள்
களரெழிற் கோயிலெல்லா
முறுமதி லாவண்ணி யத்தினுக் கேக்கற்
றொடுங்கியேற் றிடவுமன்னி
யோயாத வொண்மஞ் சுளப்பிச்சை யிடல்பிறர்க்
குரைசெய்திரு வோடுபொலிவீர்
மாறுபொரு முவிலைப் படைகாளை களையெலாம்
வன்பலி கொளக்கொண்டதோ
மனைகடொறு மடவார் வழங்குபலி கோடற்கு
வாய்ந்ததோ வாய்மலர்கவே.

(41)

(40) ஆற்ற-மிக. இறுப்புது-ஆச்சரியம். (41) மஞ்சளம்-அழகு.
திருவோடு-பிச்சையோடு,

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிய விருத்தம்.

வேட்டுவரு வாரக்குருகு முருகுஞ்ஹை யருகுநின்று
வெருட்சிப் பார்வை

காட்டுபிச்சி யீர்சுடர்ச்செங் கதிர்நிவந்து மேனோக்கித்
களுல் பாலந்

திட்டுசிந்து ரத்திலகத் தெரிவுந்து ரத்திலகத்
திரிவீர் முற்றும்

விட்டுதுதல் விழியிலோ வேறுபா மற்குளிகோ
விளம்பீர் மாதோ,

(42)

ஊசல்.

அல்தாவது, ஊசல் விளையாடுதற்குப் பெண்களொருவரையொருவாழைத்தல்.

கோச்சக்கலிப்பா.

தோரண வாயிற் றுதைகழனி யிற்றுழனி
வாரணமூர் குன்றை மறுகை யெழில்பாடி க்
காரண மின்றிக் கடற்கெண்டை செய்வள்ளைப்
பூரணகோ பத்தினிர் பொன்னாச லாடாமோ
போதத் தகவுடையீர் பொன்னாச லாடாமோ.

(43)

தலைவிக்கு நேருந் துன்ப நிகழ்ச்சியைச்
சுருபாதவளாய்ப் பாங்கி தன்னுள்ளே சொல்லுதல்.

இதுவும் அது.

மோதுமே வந்து முழங்குமே பாழங்கட லுங்
காதுமே வேளுங் கடப்பமே யிவ்விரவென்
றோதுமே மாதுமே லோங்கு மாயின்மலைவே
ளோதுமே கூறு திணிச்சுடப்பத் தார்தரினே.

(44)

(43) கெண்டை-கண்; இது உருவகம். வள்ளை-வள்ளைக்கொடிபோன்ற
காதினிடத்து. கோபம் - வாயிதழ்; இதுவும் உருவகம். (44) இதில்,
முன்னைய நான்கு வகாரங்களும் வினாப்பொருள் குறித்தன,

சித்து.

அஃதாவது, பொய்வேடந் தரித்துவந்த சித்தருளொருவர்
மெய்வேடந்தரித்த சித்தர் செய்யுஞ் செயலைச் செய்வோமென்று
சிலைடைவகையாற் செப்பல்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தந்தை சீட னாகவந்

திறைஞ்சு குன்றை யான்குநன்

சரண பங்க யத்துவந்

தயங்கு சித்த சித்தமேஞ்

சிந்தை தேவ ரிறைவணங்கு

குருவை யெங்கண் முறையிறற்

செம்பொ னென்று கண்டவித்தை

செகம றிந்த தில்லையோ

நிந்தை சேரி ரும்பையுந்

தராவை யுங்கொ ணார்துநீர்

நேரி லுய்க்க லரியதான்

பணியெ னச்செய் கிற்பமால்

விந்தை யாவை யரியவிங்க

னோது கின்ற தாமிர

மிசையு மாவி யற்றுவோம்

விழித்தி மைக்கு முண்ணமே.

(45)

இதுவும் அது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மேக்குவளர் குன்றைவரை விழைமுழைவிட் டுழிந்துலக

விபரீ தத்தை

நோக்குகை சிறிதுகொடு வந்தசித்த மேம்பப்

துவாரு கத்தைத்

(45) துவம்-இரண்டு.

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIPUVANMIYUR. MADRAS-41.

தேக்குமா சுணமாக்கி யெங்குமே கம்பரத்த

தேவுக் கீந்தோம்

வாக்குமாறு துண்டுசிவந் தானெமக்கா காரமர

வக்கான் மன்னோ.

(46)

சம்பிரதம்.

அஃதாவது, சித்து, இவ்விரண்டும் சொல்லால் வேறுபாடல்லாமற்

பொருளால் வேறுபாடில்ல.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடியடியாசிரிய விருத்தம்

மன்னவா காயத்தை விரலாற் சுழற்றியதை

மாறியவ் வாறுவைப்பேன்

வையமீர்த் தோடுகோ ரங்காட்டு வேடுது

வரையுடைத் துணவுகொள்வேன்

துன்னவா நம்புவனம் வாசால கத்தினால்

தொர்த்தமுற வொன்றாக்குவேன்

சொலற்கரு திறற்றனஞ் செயனையடு தொழில்வரில்

அளிறு கிட்டெரிப்பே

னன்னவா வீமனைச் சிறைகொண் டடித்துவெளி

யலையப் பறக்கவிடுவே

னானைமந் திரமில்லை விரனுதிப் பன்னக

மடிக்கடி யெடுத்தெறிகுவே

னின்னவா றின்னமு மியற்றுமவை வித்தையோ

வினிதட்ட சேவன்மீன

மின்காவீ னுயிர்பெற் நெழுந்தோடு மயின்மயை

னிங்கொர்பதி காண்பிப்பனே.

(47)

(46) ஏகம்-ஏகமாக. அரவக்கால்-ஒசையுடைய காற்று. (47) வீமனை-
நுடனே. காவின்-காவடியினின்று. பதி-இறைவன், முருகக்கடவுள்;

துதி.

விருத்தக் கலித்துறை.

காணும் கண்ணும் கண்ணும் மனமுங் கமழ்தின்றாள்
பூணும் கையுஞ் செய்யும் படியும் புயநாதம்
கேணும் பேணும் மேய்த்தில வாஞ்ஞை யீவாயோ
மாணும் குன்றை வாழாரி லங்கை மறவோனே.

(48)

இதுவுமது.

பன்னிருசீர்க்கழி நேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மறமொன்று மறிபாத குறைகிதை தயாவாரி
வார்த்தெங்க னும்பரந்து
வந்தொரு நீடித் தினைக்குங் களைப்பாற
வாழ்வினா டித்தினைக்குந்
திறமொன்று குன்றைப் பொருப்பினை விருப்பினைத்
திராத பரமகுருவைச்
சேந்தனைத் தேவகரி கார்த்தனைச் சிறியனேன்
சுந்தனை விடாக்கத்தனை
முறமொன்று தழைச்செனிக் கடையெழுங் காற்றிரனை
முயங்குடச் செவியுண்டிடு
மும்மதத் தோற்குளைய சண்முகத் திறையையொரு
முறைகார்த் திகைத்தினத்தே
விறமொன்று பொற்குடமி நெறிசென்று கற்றாணி
கெஞ்சிற் கசிந்துநோக்கி
நிற்பிசை லுள்ளாவ வொருங்கங்க னெபெறுதிர்
நேர்தவம் பிறிதில்லையே.

(49)

இதுவுமது.

இதுவும் பன்னிருசீர்க்கழி நேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
இல்லை மனையை யரும்பொருளை
யில்லை யெனலுந் தொல்லெநெறி
யின்றி பனையா வவற்றைவிதி
யிகந்து தள்ளு முள்ளுமொர்கா

லொல்லை யெழுப்புங் கொடுஞ்சினத்தா
றென்று முன்பின் லோக்காதே

யுதிக்கு முவர்ப்புங் கபடத்தா
லுதரப் பிழைப்புங் காரணமா

வெல்லை கிடையாப் பொய்வேட
மெங்குஞ் சமந்து திரிந்துழலு

மேழைப் போலிப் படி வத்தி
ரிஃதோ துறவப் பயன்வெல்கின்

வல்லை வளமார் மாயின்மலைமேல்
வைகும் வடிவேல் தாங்குமொரு

மறவன் சரண பங்கயத்தின்
வண்ட ராகி வழுத்துமினே.

(50)

கொற்றியார்.

வயிணவவேடந்தாங்குத்திரியும் பெண்ணொருத்தியைப் பார்த்துக்காமித்த
ஒருவன் கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வழித்தகத்தூ ரிச்சேறு மாறாத வருவியின்
மலையிற் றண்பண்

கொழித்ததிரு வாய்மொழியிற் குவலயமெல் லாமயக்குங்
கொற்றி யாரே

செழித்தகோ டரங்கருகல் கட்டுண்டன் முதலாய
செறியா வாறு

மழித்தவள கக்கடத்தை வாய்த்தீர்சற் றெயிற்றளகம்
வழங்கு யீரே.

(51)

இதுவுமது.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வழங்கு கோடி வரம்புயங்க
மகிப னுஞ்சொல வாயிலா

மயின்ம லைக்குக னுஞ்சேம
வளங்கெ ழும்பெயர் நாட்டிலே

தழங்கு நந்துசு தரிசனங்கதை
சாபம் வாளை யாளமே
தாங்கி யந்தர நின்றிழிந்தன
தகைமை முற்றிய கொற்றியார்

முழங்கு பைங்கட னீலமேனி
முராரி மோகினி யாயினு
முமுதை யஞ்சதி ரிசமியம்புதன்
முடிவு ருதவர் காமநோய்க்

கிழங்கு போனகி லகலமாழ்குறு
கேடு சூழ்தலின் வீடி னார்
கெழீஇய தம்மில் மெம்மில்புது
கற்பி னேதொரு தீதரோ.

(52)

வண்டுவிடு தூது.

அல்தாவது, பிரிந்துபோன தலைவனுக்குத் தலைவி,
தன் வருத்தத்தைச் சொல்லி வண்டைத்துதாக அனுப்புதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அராபதங்கா ளெங்கண்க ளுணையீர்நீர் நுமையல்லா
லன்பர் யாரே

தராபதந்தாந் தொழும்விருப்பிற் சார்ந்தென்று மிடைகுன்றைச்
சயிலம் போய்ச்சென்

நிராபதந்தா னென்றுமந்தோ விக்கிளிவாய்க் கன்றுமுத
லென்று சேர்தற்

நராபதந்தா வாப்பொழிப்பூஞ் சுராவிதமாந் தாத்தெவிட்டச்
சார்திர் மாதோ.

(53)

(52) சதிரிசம்-ஒப்பு. நகில-நகிலால், நகிலமென்பதன் குறுக்கல். தம்
மிலம்-மயிர்முடி. (53) அராபதம்-வண்டு. தரா - உலகிலுள்ளார். இரா-
இருக்கமாட்டாது. பத்து-சோறு. தரா-வந்து. பதம்-காலால்,

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

மாப்பெயரும் பெறிஇனிரைவிற செலவாறு கால்வாய்ந்து

மன்னுஞ் சாதி

மீப்பெயருங் குடிமல்கி யார்க்குமரி யீரெமக்கு

மிகவு நண்பர்

கோப்பெயருங் கொடிமாடக் குன்றையிற்பே னுநீறெடுங்

குடிக்க லாமிக்

காப்பெயரு முருகைமணர் தீர்யாழு மவ்வண்ணங்

களிக்கு மாறே.

(54)

மெய்தொட்டுப் பயிறல்.

அஃது, தனியிடத்துக்கண்ட தலைவி பேசாதிருக்கத் தலைவன்

அவள் சரீரத்தினொருமப்பைப்பற்றிப் பேசிப்பழகுதல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

மாறின்றித் தூங்கும்வென் வேற்குன்றையேந்தல் வரையகத்தே

யீறின்றி நாளும் வளரெழிற் பேதைதன் யாதுமிடை

பூறின்றி நீண்டு கழல்வீழுங் கோதை புறுங்குரலைச்

சாறின்றி வேறென் னுணவறி யாவண்டர் தாக்கன்மினே. (55)

வலைச்சியார்.

வலையாற்பிடித்து மீன்விற்கும் பெண்ணொருத்தியைப்பார்த்த

தலைவனொருவன் விகடமாகப் பேசுதல்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

தாக்கும் புலிக்கும் பதஞ்சலிக்குந்

தந்தோம் தந்தோம் விடென்று

சபைக்க ணடிக்கு முதனுதற்செந்

தழற்க னுயிர்க்குந் தமிழ்த்தெய்வங்

(54) கோ-ஆகாயம். (55) வீழங்குரலையெனக் கூட்டுக, வண்டர்-
வண்டிகளே.

காக்குங் குன்றைக் கிரிமறுகிற்
கண்டே மனம் னம்படவே
களிக்கு மீனம் பாணியிடைக்
கறங்கப் பாணி யினிற்சரல

மூக்குந் திறத்திற் கூலமிழ்த்
துறுக றியற்றிக் கொண்டுவிற்கு
மொறுக்குஞ் செய்கை வலைச்சியரே
யுங்க வியலு நயனமுந் தோற்

பாக்குந் தரத்த வனமயிலே
யடைய மீளக் கொணர்ந்துமுனி
வாற்று தேதி லார்க்குவிலை
யாற்ற வாற்ற லுயிதன்றே.

(56)

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆறு தடுக்குங் கிரவுஞ்சத் தடற்று ரகணை யலறிவிழக்
கூறு படுக்கு மாறுமுகன் குன்றைப் பொருப்பின் வலைச்சியரே
யீறு கொடுக்க விழிச்சாலத் தெவையும் படுப்பி ரென்மேலுஞ்
சேறு தொடுத்த முடைச்சாலத் தெரியோ றுமது சிந்தனையே. (57)

துதி.

கலிவிருத்தம்.

சிந்தனை வந்தனை செய்ய கிற்கலை
நிந்தனை யாவையு நீங்கி னுயலை
நந்தனை மிடைதரு நளினி சூழ்குன்றைக்
கந்தனை யலதியார் கருணை மூர்த்தியே. (58)

(56) பாணியினில் - நீரில். சாலம்-வலை. கூலம் - கரையினிடத்து.

(57) முடை - தார்க்கந்தம். சாலம்-வலை. (58) நளினி-இலக்குமி.

தழைவியந்துரைத்தல்.

அஃதாவது, தலைவன் கொண்டுவந்த மாந்தழையைத் தோழி
தலைவிக்குக்கொடுக்கத் தலைவி வாங்கி மகிழ்ந்து தோழிக்குச் சொல்லுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திக்கந்த மிசையிசைக்குன் றைக்கர்தன் முகமலர்ந்து

செழித்தென் னெஞ்நிறம்

றுக்கந்த விரந்தின்பந் தழையென்று தந்ததழை

தோழி கேளா

யிக்கந்தம் பொலிசிலைபைங் கணைக்கிழவன் பல்லவத்தை

யில்ல வாகப்

புக்கந்தம் கண்டிடுவல் லரிபாசி நிறைத்ததென்ன

புதுமை தானே.

(59)

இதுபுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

புதிய வாசனை கமழ்தரு குன்றையம்

பொலங்கிசிப் பூங்காவி

னிதிய வாண்டகை யுருளிய தனிமுறி

நிகழ்த்துறிற் பிறிதென்றுன்

மதிய வாண்முக மடவரால் எனக்கனி

மதன்கணை மலர்யாதும்

பதிய வாற்றுவ தீலையெனத் தனதுகைப்

படவரை முறியாமே.

(60)

குறித்தகாலத்தில் வராத தலைவனை நினைந்து
வருந்துந் தலைவியின் துன்பத்தை நோக்கித் தலைவன்
கொடுமையைத் தோழி கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முறைதவறா நெறியையுல கனைத்துயிர்க்கும் பயிற்றுவிக்கு

முதல்வன் குன்றை

யிறைதவறா தாவணியுங் கன்னியும்வந் தணைமதியென்

றெண்ணி யெண்ணி

நிறைதவறு தா வணியுங் கன்னியுமம் மரிந்கழித்தா

ணினைக லானே

மறைதவறு வாய்மைபெயம்போ லேழைபர்க்கே யோவலியோர்

மறுக்கின் மாதோ.

(61)

துதி.

கோச்சகக்கலிப்பா.

மாண்டலைபெய் புவனமுமே விடிவிற்கும் வலிச்செஞ்சூட்

டாண்டலைவண் டுவசமொடு பெண்டலைத்தே வருள்வேலும்

வேண்டலைநெஞ் சேகுன்றைப் பதியிணையும் விழைந்திலையா

ணீண்டலையொத் தியமன்வரு மமையத்தார் நிறுத்துவரே. (62)

கூதிர்க்காலம் வந்துந் தலைவன் வருதலைக் காணாத
தலைவி வருந்தல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

நிறுக்குச் துலாவனை யானெமை யீண்டு நிறுத்தியுளம்

பொறுக்கும் படிசொற் றனதுக்குந் துட்டனும் பொங்குதிங்க

ளொறுக்கும் பிரான்விழி வெந்துக்குந் துட்டனு மூங்குயிரை

யறுக்குந் துயர்தெரிந் தானில்லை யேகுன்றை யாண்டகையே. (63)

முன் பனிக்காலம்.

அல்தாவது, தலைவன் வருதலை யீயதிர்பார்த்திருந்த

தலைவியின் துன்பத்தைப் பாங்கி கூறுதல்.

நேரிசை வெண்பா.

ஆதவனுந் தண்டலையி னறியிருந் தேகுஞ்நை

மாதவனு மாதை மறப்பதே—காதவந்த

மார்கழிக்குந் தைக்கும் வழிபார்த்தோயர் தாள்கண்ணீர்

மார்கழிக்குந் தைக்கும் மலர்.

(64)

(61) ஆ-ஆச்சரியமாக; அணியும்-ஆபரணங்களையும். கன்னி-இளைமைத் தன்மை. மம்மர்-மயக்கம். (62) மாண்டலை-மாட்சிமை தங்கிய இடத்தை யுடைய. (63) துக்கு - துலாராசி, ஐப்பசி மாதம். துட்டன் - விருச்சிக ராசி, கார்த்திகை மாதம். இவ்விரு மாதங்களும் கூதிர்க்காலம். ஊக்குந்துட் டன்-உற்சாகங்கொள்ளுந் துட்டனாகிய மன்மதன். (64) நீர்-நீரை. மார்- மார்பினிடத்து. மலர்-புட்பபாணம்.

பின் பனிக்காலம்.

அல்தாவது, மாசியும், பங்குனியும் நீங்குமுன்னர் வருவேனென்ற
தலைவர் வரக்காணாமையால் தலைவி வருந்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மஞ்சோவா நெடுஞ்சிகர வரைக்குன்றை மானனையீர்
மகிழ்வோ டஞ்சக்

குஞ்சோவா காயமின்னற் கொடியோவென் றெத்தனையோ
கூறிக் கூடி.

நஞ்சோவா னந்தொட்ட நகர்நீர்ந்து கும்பம்
னம்போ முன்னர்

நெஞ்சோவா தனையகல முலைக்கும்ப மீனமுற
நிலைசெய் யாரே.

(65)

இளவேணிற் காலம்.

அல்தாவது, சித்திரையும் வைகாசியும் நீங்குமுன்னர் வருவேனென்ற
தலைவர் வாரததனால் தலைவி அழகழிந்திருப்பதைப் பாங்கி கூறுதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆஞ்சிந்த நேசித் தவர்க்குருள் குன்றையெம் மண்ணிலெங்குந்
தாஞ்சித் தசித்தனைத் துஞ்செறியும்மிறை தான்குறித்துப்
போஞ்சித் திரையும்வை காசியுஞ் சென்றன பொட்டுமிடாள்
வாஞ்சித் திரையும்வை காசியென் றேழ்மிந் வாள்மயிலே.

(66)

முதுவேனில்.

அல்தாவது, ஆனி ஆடி மாதங்களிற்சொன்னபடி தலைவன் வராமையால்
தலைவி யுடல் மெலிந்துவருவதைத் தோழி மந்தைப்பெண்களுக்குக் கூறுதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாள்விழி யொக்கு மடந்தைநல் லீர்குன்றை வாழடியார்
கேள்சொலக் கிள்ளையுங் கேட்டதன் றோவுட் கிளர்வுறுமா
மீள்விவ ணனியை யாடியைக் கூறினன் மீண்ட லன்மின்
லுஞ்நட லானியை யாடி ன்ப நோக்கி யயருவனே.

(67)

(65) அஞ்சக்குஞ்சோ-இள அன்னப்பறவையோ. சோ-மதில். கும்பம்,
மீனம்-மாசிமாதம், பங்குனிமாதம். இவ்விரண்டு மாதமும் பின்பனிக்காலம்.

(66) சித்து-அறிவுடைப்பொருள். அசித்த-அறிவில்லாப்பொருள். இரை
பும்-உணவுப்பொருளும். வைகா-தங்காது. (67) அடியார்களேன்-தொண்டர்
நண்பார்களிய தலைவன். ஆனியை-அழிவை. ஆடி-கண்ணாடி.

தலைவன் கலவியினருமையை நினைந்து
தலைவி யிரங்கல்.

பதின்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வதுவைமுத வென்று மகலாத மயங்குசெறி குன்றை வரைமேவு
வாதனென் சென்ற முனி வாரகண் மனமாரும்
விதுவையணி கின்ற சடைநீடு பரமஹுதல் வந்த குமரேசன்
விழையுமபல் கொண்டு பொழிந்து குழல்வாரி
மதுவாலி கந்த மலர்மலை சொருகியுட லொன்றி வுறவாடி
மருவியித முண்ட வசமான தினமேபோ
லெதுபொழுது துன்றி யினிமேலு மதனசக சிந்து விடைமுழ்கி
யெறியுமல சம்பு தொடையாக வுறுநாளே. (68)

தனியிடந்துக்கண்ட தலைவிபாத் தலைவன்
இவள் எந்தவுலகத்துப் பெண்ணோவென்று
சந்தேகித்தல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நாள்பங் கசுவதன மோகசுந் தவவீரதி
நாடுமஞ் சளமொழுகும் அந்தர டுடந்தையோ
காளகந் தவகில நாயகன் டொலிகயிலே
காதல்கொண் டிலவிவரு கந்தருவ மங்கையோ
நீளவெம் பணிபரவு பாதலங் கெழுமகள்கொ
னீடுபைங் கடலகில நின்றபயில் கொம்பரோ
தாளவந் தன்கொடன மானுஞ் சரிமருவு
சாமிகுன் றைபின்மயர்வு தந்துலவு வஞ்சியே. (69)

(68) மதுவம் - தேன். அவசம் - தன்வசமிழத்தல். தொடையாக-
மாலையாக. (69) மஞ்சளம்-அழகு. தாளவந்தனை (உவமையாகாமல்) தாளஞ்
செய்யும் வணக்கம். மயர்வு-மயக்கம்.

தோழி தலைவியினது நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நேரிசை வெண்பா.

வஞ்சிக்கு மேலா வயங்குமிடை மாதரெங்கண்
வஞ்சிக்கு மேலாட வர்க்குண்டோ—மஞ்சக்கு
வானைவணங் காச்சிதறி வாவுகுன்றை யம்மடமான்
றானை வணங்காத் தரம். (70)

தனியிடத்துக்கண்ட தலைவியின் அவயவங்களை
வருணித்துத் தலைவன் மகிழ்ந்து கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தயமகம்.

தரங்கண்டம் புயபாதந் தருங்குன்றைக் குமரேசன்
றடங்குன் றாட
தரங்கண்ட முகந்துவாசந் தரந்த நிறைபுந்தந்
தனதொந் தம்பு
தரங்கண்ட மொழியல்குற் றடங்குண்டு சீனையிவற்றைச்
சாரா மேபலி
றரங்கண்டங் கொண்டபின்னு புறங்கண்டங் கண்டகம
தனையுந் தானை. (71)

மேகவிடு தூது.

அல்தாவது, பிரிந்துபோன தலைவனுக்குத் தலைவி மேகத்தைத்
தூதாக விடுத்தல்.

பதின்மூன்றுசீர்ச் சந்தலிருத்தம்.

தனையே தரினுண ராதபு ராதன்

னுதல்மே லேநிமிர் திவிழி வாய்வரு

சமரா மோதத யாநிதி காமரு

முருகேச்சன்

(70) எங்கள்-எம்மிடத்து. மஞ்சக்கு-மேகத்தினிடத்து. வள்-வளம்.
அம்-அழகு. தரம்-தகுதி. (71) தொந்தம்-இரண்டு. கண்டம்-சர்க்கரை.
கொண்டம் - கொண்டோம். கண்டகம் - உடைவாள். (72) ஆமோதம்-
மகிழ்ச்சி.

பனையே போல்விழு நீள்கர வாரண
 னினையோன் வானவி யானைம னோகர
 பரமா சாரிய னேழைய ரோமுள முழுதாள்வோன்
 றினையே போழ்துமி யான்மற வாதது
 தெரியா னேழுகல் காளரு ளாவிது
 திறலோ மாதரை யாடவ ரோவுதன் முறைதானோ
 னினதீர் சீர்மயின் மாமலை மேவும
 திடமா மேயவண் மேவிய காலையின்
 விடலீ ரோதுமின் யாவையு மாதர வொழியாதே. (72)

நாரைவிடு தூது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
 தேரைவலம் படவுகைத்துத் தினஞ்செயுர்பா நுவுருயனர்
 திகைப்பப் பொன்செ
 யூரைவலம் படவோவின் றுளமவலம் படப்போந்த
 துணர்கி லாளே
 நாரைவலம் படச்சேற னலம்படவென் றிடநின்றய்
 நார னீரைச்
 ஞுரைவலம் படவெறிந்த குன்றையனெம் மிடமாகச்
 சூழ்போ தாவே. (73)

இதுவுமது.

போதாவே தனைமறந்து புணர்ந்துகளிக் குறுநாளிப்
 போழ்து போகா
 வோதாவே தனையுடற்று மறுபதுகன் ன லுங்கன்ன
 லொன்றி னுய்ய
 ஏதாவே தனைதானும் பகையானுள் பிதாவேநீ
 யேனுஞ் சென்று
 மோதாவே தனையலைக்குங் குன்றைமுரு கனையணைய
 மொழிந்தி டாயே. (74)

(73) போதாவே-நாரையே. (74) ஏது-காரணம், ஆ-ஆச்சரியம்.
 ஏது-ஏது. பிதா-நாரை.

கலவியிற் பிரிவு கூறிய தலைவனைப் பாங்கி தடுத்தல்.
பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆசு மதுரஞ் சித்திரம்வித்
தாரம் பயிற்றும் பிடியிடையு
மாலோன் மலர்த்தா வரக்காம்ப
லவிற்கு மினிக்குங் குளிர்மொழியு
மேசு தவிரு நினதுமனத்
தெழுது பழுதி றிருவுருவு
மிழையு டேசுத் தவஞ்செயின
மிழையாக் குசயு களமுமுடற்
றேசு குறிக்கிற் காண்டுகைக்குஞ்
சிறப்பின் விருத்தி யுரைக்குமொரு
சிறிது முளது சொல்லோசந்
தேசு மிலக்க ணப்பலவு
மூசு மிலக்கி யமுதன்பான்
முதுகிற்பவனை யொரீஇத்தமிழை
முயலக் கழகம் புகனகைப்பே
முறையோ குன்றை யிறையோனே.

(75)

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இறையுமிவட் பிரியாத குன்றையதி பதிவடநா
வியல்புந் தேற
நிறையுமவா வுளதாயின் விழியேகா வியங்காட்டு
நெறியே நீயுள்
ஞறையுமா நாடகமு மலங்காடி முந்தவிர்த
தொருநா ஞண்டோ
பறையுமிகு தர்க்கமெலா மொழிவன்செல்லேல் சேண்போய்க்கற்
பனவென் மன்னே.

(76)

(75) ஆசு-சிலேடை வகையால் அற்பம். (76) செல்லேல்-போகாதே,
சேண்-தூரதேசத்தில்.

கவிக்கூற்று.

அஃதாவது, பாட்டுடைத்தலைவனைப் புலவன் புசுழ்த்து கூறுதல்.

கட்டளைக்கல்வித்துறை.

நோதவிர் குன்றை வரைபுரை தோளநின் னோன்கமலப்
போதவிர் விக்கு மிரவிபுங் காண்பரும் பூம்பிணையற்
றாதவிழ் மார்ப கலமுரங் கண்டவை தாம்பொதுவாய்
மாதவி மாகத்துக் காகு பெயரெனும் வண்புனியே. (77)

கையுறை மறுத்தல்.

அஃதாவது, தலைவன் தலைவிக்குக் கொடுக்குமடி. கொடுத்த முத்து
மாலையைத் தோழி மறுத்துக் கூறல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வண்டானந் தாமரை யார்குன்றை வாணன் வரையினியல்
வண்டானந் தாழுங் கரிமத் தகத்தின் வருந்திடைது
வண்டானந் தாழுத்த மாலையெவ் வாறணி வந்தலைவா
வண்டானந் தாநய னங்குள மென்றுசொன் மாணிழைக்கே. (78)

இடமணித் தென்றல்.

அஃதாவது, தலைவியைப் பாலை நிலத்தின் வறியே கூட்டிச் செல்கின்ற
தலைவன் தலைவி வருத்தத்தைக் கண்டு தன்னார் சமீபித்துவிட்ட தென்று
தேற்றுவதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

கேதனங்கா யஞ்செறியக் குளிர்குன்றைக் கிரியைவல்லே
கொர்மு கத்துச்

சீதனங்கா யந்தேனா றும்மரியை யுந்தவிர்ந்தேந்
திருநெல் லைப்பேர்ப்

(77) நின்மார்பெனக் கூட்டுக. மாது - அழகு. (78) வண்டானம் -
நாரை. (79) கேதனம் - கொடி. அரியை - அரியக்குடியென்ற தென்றிருப்
பதி, நெல்லைப்பேர் அங்குளையெனக் கூட்டுக.

MAHAMAHOPADHYAYAR
DR. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR. MADRAS.

பேரதனங்கா யங்கனைகொண் கன்கழனி யம்பதியும்
புறையில் யோக
சாதனங்கா யம்பதியும் வடுமுனியூ ருங்கடந்தேந்ந
சார்து நாரீம.

(79)

இதுவுமது.

மேலெதிர்தும் ஆயிரங்கட் கோபுரமும் மிகக்கலங்கி
விலங்கி மாழ்க
மாலையை மருதுபாண் டியன்செய்திருக் கோபுரமு
மதுர மேன்மைப்
பாலலைகொள் கடலைநு தாபுரியும் படி படி கள்
பண்பி னேறந்தச்
சாலுந்தெடுத் தடமருதா ப்பிராந்தூ நு நொடியிலைப்பு
தழிஇஞ்செல் வொரீம.

(80)

மடல் விலக்கு.

அல்தாவது, தலைவன் தலைவியை யடையப்பெறாமல் மடலேறத்துணி
தல் கண்டு பாங்கி விலக்குதல். மடலேறுதலின் பொருள் விரிவைத் திருப்
பாங்கிரிப் பிரபந்தத் திரட்டிலுள்ள பாங்கிரிக்கோவை 119-ம் பாட்டினடியிற்
கண்டு கொள்க.

கட்டளைக் கலித்துறை.

வேடகஞ் சானன மின்றொழுந் குன்றையெம் வித்தகன்றாட்
கூடகங் கன்னியந் தேனூருக் கிச்சையுங் கொண்டதுண்டேற்
ரோடகஞ் சேர்மது மாலைய நீண்மது ரைசிதற
ஏடகஞ் சாடி யசுவஞ்செய் தேற விதமல்லவே.

(81)

(79) கழனியம்பதி-கோவிலூர். வடுமுனியூர் - பாதாக்குடி. கிரியை
வல்லே சார்துமெனக் கூட்டுக. (80) கோபுரம்-இத்திரனுலகம். விருதா-
வீணை. (81) ஊரு-தொடை. மதுரை-கள்; ஏடகம்-பனை.

துதி.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

வேர்க்குத் திறமா சுரநாடு

மேவ அறமா சுரநொருங்கு

விளிக்குத் தெய்வத் திருநாம

விநாநஞ் தெரியு மரின் பழையி

லார்க்கும் பிறநி நோய்க்கெல்லா

மரிய மருந்துண் டமுதமருந்

ததிதி பெயுவார் மருண்டுவெருண்

டலற மருந்து கொடுப்பகையைத்

தீர்க்கு மிசைய மருந்துவளிச்

செவ்வேல் சுரநோற் றடடர்நுசுதிர்

திசுந்நு விளிந்து வெட்டுவார் தஞ்

சிறுபி யறியு மதைநுலிந்நுந்

பார்க்கும் பெருந்தி மகரிளகும்

படிநீ ஞந்நி யதிமதுசம்

பசினிக் கலந்து தினமுண்டின்

பாருந்நி றும் பிணிதாநீடு

(82)

இதுவமுது.

மேற்படி வேறு.

நாளினைச முப்பத்து முக்கோடி தெவநந்

தாழ்ந்துதிக் கோடி மறைபச்

சதகோடி தாங்குவெண் னாற்றகோடி வருகின்ற

தந்தியுந் திச்செலாது

(82) அலறு அயர் உந்து என்பிரிக்க. தாவென்பது குறுக்கக்விசை மாய்த் துவ்வென்றாயிற்று. (83) சதகோடி தாங்கி-வஞ்சொயுதத்தைத் தாங் கிய இத்திரன், தாங்கி-வீணையாலணையும் பெயர்.

பூவிலடி படவணுகி யங்காழி யம்பதிப்

பொங்காழி யம்பதிகமாப்

போய்க்கரை புரண்டு நீதங் கக்கா விரிப்பும்

புனற்பெருக் காறுசோர

வோவிலவள நந்தன வனஞ்செழிப் புறவளர்த்

தொளியவலர் காணவோட்டு

மோங்குதவ மிகுஞ்ர பன்மாபன் மாயையு

மொழிந்தோய்ந்தொர் மாவாகஆழ்

யீவிலத் திரும்ஞ்சு மாபிளந் தறுமா

விசும்டினெழு மாச்சுடர்தெறும்

வெள்விலை மாரின்மீலச் செவ்வைள் பொறுக்கநமன்

விடுகழுமு னென்செய்யுமே.

(83)

அன்னவிடு தூது.

அஃதாவது, பிரிந்துபோன தலைவன் வராமையால்

தலைவிபடுந் துன்பத்தைக்கண்டு சகியாதவளாகிய தோழி கூறுதல்.

விருத்தக் கலித்துறை.

மேதினித் திலதமொத்த விருமயின் மலையிற் கஞ்சப்

போதினித் திலம்வைத் தன்ன பொலன்றெறி செவ்வாய் வெண்பன்

மாதினித் திலப்போழ்ந்தெயு மனம்பொறாள் செவ்வைள் சேர

வோதினித் திலபா லன்ன முவர்க்கும்பா லன்னம் நீயே.

(84)

தோழி தலைவியின் துன்பநிலை கூறுதல்.

நேரிசை வெண்பா.

நீபந் தருமலை நோந்துருன்றை யேந்தல்முலை

மாபந் தருமலை வண்மொழியே—சாபநுக

லொன்றுமின்ன ளன்ன னொழிந்தாள்கண் ணீர்மலை

யொன்றுமின்ன ளுள்ளாள்.

(85)

(83) பூவில்-பூமியில். காழியம்பதியணுகியெனக்கூட்டுக. ஓட்டும் - (இத்தினை) விரட்டும். குரபன்மா அறுமாபிளந்தெனக்கூட்டுக. அறுமர்- அறுமாறு. (84) பால்-வெள்ளிய. அன்னம்-அன்னப்பறவை; இது அண்மைவிளி. (85) நீபம்-கடம்பு. ஒன்றும்-பொருத்தும். மலை-மலைக்காலம், குன்றையேந்தல்-நீபந்தருமாலெனக் கூட்டுக.

துதி.

பன்னிருசீர்க்கழி றோடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

உத்திப் படாடவித் தடநெடும் பாயற்க
 னெண்கண்வள ருங்கொண்முனி
 னுடன்வந்த சயிலகன ருசித்த தீராத
 வொருசோதி யேவிசாகப்
 பத்திப் படாமுலை பலைக்கைமா தங்குகும்
 பம்பொருவு பந்தாரகைப்
 பரவுகுழு வினினனி சிறந்துகேட் டைப்பெறும்
 பண்புகொள வற்பவித்துத்
 தித்திப் படாநின்ற மழலைபொழி யமிழ்தினெத்
 தேவருஞ் சீவிக்கவாய்
 திறத்தஞ்சன் மின்னென்ற மறைமூல மேகினது
 சிறப்பிபா தருள்வையோ
 கத்திப் படாநெழு பவக்கடல் கடப்பக்
 களிந்துநீ வதிஞன் றையங்
 கல்லகங் கல்லகங் கண்டுருகி நின்றெங்
 கழுத்தமொ டிருக்கவென்றே.

(86)

தலைவியைக் கண்டுவந்த தலைவன் பாங்கனுக்கு

உற்றதுரைத்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருக்கோவை நேர்ம தலையார் மதலை யிலங்கு குன்றைச்
 செருக்கோவை வேலிறை வன்வன் கிரியிற் நிகழுநண்பா
 மருக்கோவை வாய்ச்சி யரிசைவ ரேகொன் மதித்துநம்மேற்
 றிருக்கோவை யார்திரு வாசக மேதூர் தெரித்திலரே.

(87)

(86) விசாகபம்மெனக் கூட்டுக, பம்-நகரத்திரம். இப்பாட்டில் சோதி
 விசாகம், பனை அலுவலம். கேட்டை மூலம் என்னும் அடுக்குநயம் வந்தமை
 காண்க. (87) ஒவை-ஒகாரவடிவத்தை. மதலை-கொன்றை. செருக்கோ
 யுத்தத்துக்குத்தலைவன்.

நாரைவிடுதூது.

அல்தாவது, மன்மதன் பாணத்தாற் படுத்துன்பத்தைச் சொல்லி நாரையைத் தலைவிதலைவனுக்குத் தூதாக விடுத்தல்.

நேரிசை வெண்பா.

தெண்டிரைக்கும் வண்டி.ரைக்குந் தேமாங் குயிற்சுமினை
வுண்டி.ரைக்குக் குன்றைக்கோடுங்குருகே—பெண்டிரைத்தான்
பாகம் பொறுக்கும் பதிகையன் பால்மொழிபூச்
சேகம் பொறுக்குந் திறம். (88)

தலைவனைக்கண்ட தலைவி இவன் எவனோவென்று
சந்தேகித்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடி.லடியாசிரிய விருத்தம்.

திரத்தவர்தமே வியகுன்றைப் பதியாளும் பெருமானுட்
டெளிவு பற்றாத்
தரத்தவர்புன் கண்ணோக்க மறைபவனோ வேன்மன்னன்
றானோ யானைக்
கரத்தவர்பின் னர்த்தோன்று மிளங்கோவோ பூருநான்
கழற்றாத் தெய்வ
வுரத்தவர்தேர் சசிக்கருண்மாங் கலியசூத் திரனோவென்
னுரைத்து மாதோ. (89)

புறங்காட்டல்.

அல்தாவது, தலைவி முதுகுகாட்டிப் படுக்கையிற் கிடக்கும்போது
தலைவன் கூறுதல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

உரைக்குந் தகைக்குகன் குன்றையன் னீர்தும் முழைக்கனக்
நிரைக்குந் சுவர்க்கத் தொடுமதி மண்டல நேடியென்னுட்
கரைக்குந் சுவையமு தம்பெறு மாறு கருதிவந்தேன்
விரைக்குந் தளவிடங் காட்டுகன் றீரென் விதிவசமே. (90)

(88) இளைவுண்டு-துன்பமுள்ளது. பூ-மலராகிய. சேகம்பு-வயிர்முள்ள
பாணம். (89) பூரு-புருவம். சசி-இத்திராணி. (90) சுவர்க்கம்-கொங்கை,
மதிமண்டலம்-முகம். சுவையமுதம்-மதுமாகிய காமஇன்பம்; சூந்தள
விடம்-கூந்தலாகிய விஷம்.

பாணனை முனிதல்.

அலீதாவது, பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் அனுப்பிய பாணனைத்
தலைவி கோபித்தல். பாணன், இசைப்பாட்டுப் பாடும் புலவன்.

பன்னிருசீர்க்கழி னெடி.லடியாசிய விருத்தம்.
விதிக்கும் படைக்குந் தொழில்காட்டும்
வேலோன் வயின தேயன்வெரிந்
மேலோன் மருகன் குன்றையிடை
மிடைநீ மடங்க லடங்கலுந்தாய்க்
கொதிக்கு முழக்கிற் கணமணிப்பூங்
குழைக்கா தினைக்கா துறத்துயரி
கொடுமை கொளுவ வெழுசுரத்தைத்
கூட்டி யிசைக்கும் பாணனீவா
மதிக்குந் திர்தண் குறுறுத்தம்
வளர்கைக் கிளைகண் னுழையழகு
வழங்கு மிளிவி ளரிதா
மானு மெமரை வருத்தாமற்
றுதிக்கு மடவா டவர்க்கிறைதிண்
டுறுபு தாமஞ் சுரத்தையினைத்
துதைகந் துகம்வெந் தருமுலையைத்
தோய்வார்க் கூட்டி யிசைப்பாடியே.

(91)

இதுவுமது.

நேரிசைவேண்பா.

பாட்டுக் குறுங்குன்றைப் பண்ணவனன் னாட்டிலுன்புன்
பாட்டுக் குறும்பறிவோம் பாணனை—கேட்டெமருள்
வாடவதி யாகுலமாழ் வாரா தலிநொழித்தி
கோட வதியா குலம்.

(92)

(91) துயரி-மாழ்சரம்பு. வெந்-முதுகு. தோய்வார்-தோய்கின்ற
பரத்தையரை. கூட்டி-சேர்த்துவைத்து, இப்பாட்டில் குரல் முதல் விளரி
வரையுள்ள ஏழு சுரங்களின் பெயர்களும் அடுக்கிவந்த நயங் கண்டுகொள்க.
(92) பாட்டுக்கு-துன்பத்துக்கு. உறும் - வந்துதவிசெய்யும். அதியாகுலம்-
மிகுந்தவருத்தம். கோடவதி-வீணை. ஆகுலம்-ஓசையை.

வெறிவிலக்கல்.

அஃதாவது, தலைவியின் காமநோய் தணிக்க ஆடுவெட்டிப் பொக்கலிடுந்
தாயரை நோக்கிப் பாங்கி தடுத்து அந்நோய் தணிக்கும் வழியைக்கூறல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

குலைமொய்காய்த் தெங்ரயல்குழ் தடக்குருகு நீர்நிழலிற்
குலவித் தோன்று
மலைகொள்வான் மீனவிரா சியைக்கொத்தச் சுறவெழும்பி
யாகா யந்தாய்க்
கொலைசெய்நீர் யாணையெனக் சுற்பதருக் கிளை முறிக்குங்
குன்றை சோர்த்தி
நிலைநெய்வார் தருகோடி யசியில்வெள்ளை யைக்கழிப்பி
நிரும்பொப் பீர.

(93)

இதுவுமது.

இருக்கோல மிட்டுமறி யாதமயின் மலைச்செல்வெ
ளென்றுந் தீராத்
திருக்கோல மொருக்காற்கண் டயர்ந்துள்ளே னறுகா ல்பூஞ்
செழுந்தேன் மாந்தி
மருக்கோலம் புயங்கிடக்கும் வகைகிடக்குந் தவயிழைக்கு
மாண்பி லென்கட்
குருக்கோல மகளிரம்மை யிம்மையும்மை யியற்றியதென்
கூறி டீரே.

(94)

அடகு.

அஃதாவது, கீரை விற்கும் பெண்ணொருத்தியைக்கண்டு
மயங்கிய தலைவன் கூறல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கூர்ந்தவள மயின்மலைநீண் மறுகுடுதொறும் அடனகக்
கூவிநொடை செய்வீர்முலை சிறுகீரை பெதிர்த்தோந்
தேர்ந்தபெரு மாயையின்வல் லாரையறி யேமித்
தென்னுபயஞ் சூழ்காவந் சிறைபுலகி னுமைப்போ

(93) அசியில்-வாளாயுத்தால். வெள்ளையை-ஆட்டை. (94) குருக்கோல்-
வாசனைவளைந்த. குரு-நிறம். கோலம்-அழகு. மகளிர்-பெண்களே.
அம்மை-தாயே. இம்மை-இந்தஆடு. உம்மை-உங்களை. இயற்றியதென்-
செய்ததென்னே. (95) நொடை-விலை. சிறுகீரை - சிறுத்திராத உங்களை.
உமைப்போல் வல்லாரை யறியேமெனக் கூட்டுக.

லீர்த்தனை மலர்க்குப்பை மேலிசெறி வீத்திர்
 இறந்தநித்தை வேலைவச மியற்றியவற் கொண்டே
 யார்த்தகம லாசனையன் னீர்திறத்திற் குப்பொன்
 னுங்காணிப் பங்கேனு மார்சொல்வ ரொப்பே. (95)

தலைவன் கலவிநலங் கண்டு தலைவி கூறல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
 ஒப்புயர்வெப் புவனத்துங் கிடையாத குன்றைவரை
 யுரவோன் யாண்டுஞ்
 செப்புமிசை கொழுந்தோடிப் படர்கேம நாட்டைமுறை
 செய்பும் வேந்தே
 அப்புமுகில் யாப்பவிழ நாணகல வளைசிதற
 ஆடை சோரத்
 துப்புவெருப் புறவிழிகள் செப்பநீ செய்கலவித்
 தொழில்நன் னுமே. (96)

தென்றலால்வருந் துன்பத்தைத் தலைவி பாங்கிமார்
 களுக்குச் சொல்லுதல்.

நேரிசை வெண்பா.

ஆமேய்க்குங் கோன்மருக னூர்குன்றைத் தோழியிரென்
 னாமேய்க்கும் வெம்பொருளில் வண்டத்தே—யீமேற்கும்
 நீரஞ் சமந்தா நிலர்தொலைக்கு முழிவளி
 நீரஞ்சு மந்தாநி ஷம். (97)

(95) அவற்கொண்டேசெறிவித்தீரொனக் கூட்டுக். நிறத்திற்கு-(உங்
 கள்) நிறத்திற்கு. இப்பாட்டில் சிறுநீரை, வல்லாரை, குப்பைமேனி, தை
 வேளை, பொன்னுங்காணி என்னும் பச்சிலைப் பெயர்கள் அடுக்கிவந்த நயங்
 கண்டுகொள்க. (96) முகில்-மேகம்போன்ற கூந்தல். யாப்பு-கட்டு. துப்பு-
 பவளம்போன்ற இதழ். (97) இப்பாட்டில் தென்றலானது யுகார்த காலத்
 துக் காற்றானால் இவ்வண்டத்து, இதை யொக்கும் பொருள் யாதாருமெனக்
 கூட்டிப் பொருள்கொள்க,

நாணிக் கண் புதைத்தல்.

அஃதாவது, தனியிடத்துந் தலைவனைக்கண்டு வெட்கமுற்றிக் கையினாலே
கண்ணைப் பொத்திய தலைவியைத் தலைவன் வினாவுதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நிருவாதி யீயு மிருகாற் குளம்புக நேரோமக்குத்
திருவா திரைப்புனி தாமிர்த மாவெனச் செப்புமொழி
யுருவாதிர் நல்ல சலமறைத் தீர்குன்றை யூரணையீர்
வெருவாதி ரென்று மறைத்தீர்கொ லத்தத்து மீன்களையே. (98)

தலைவியைத் தலைவன் மணந்து இல்லறவாழ்வெய்தப்
பாங்கி வாழ்த்துக்கூறல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
மீகாமன் போலவுடற் கலமோட்டு விக்குமயில்
வெற்பன் டொர்பின்
மாகாமன் றுதைமன மகிழுமொரு திருமருகன்
வள்ளி காந்தன்
போகாமன் னிசைநேம நாட்டிறைவ லெட்டிவனோப்
புணர்ந்து வாழ்தி
சாகாமன் மதனுமொருக் காலும்வருந் தாவிரதி
தானும் போன்றே. (99)

மங்கல வாழ்த்து.

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஏனற் பசம்புனக் கூனற் கவின்சூரற்
கின்னேழுற் போகிற் கொள்ளைகொள் ளாது
கொடிச்சிறு மருங்குற் கொடிச்சிய ரிதணிற்
காந்தளங் கையிற் பாந்தளஞ் செம்மணித்
5 குணில்விசைத் தெறியூப் பணின்மிகக் கூவுங்

(98) நிருவாதி-துன்பயில்லாமை. இருகாற்குளம்-இரண்டு கால்களைப் பக்கத்திற் கொண்டகுளம். அஃதாவது - அல்குல். நேர் - உடன்பட்டு நிற் கின்ற. நல்லசலம்-நல்ல அசலம், அஃதாவது, மலைபோன்ற தனம். அத்தத்து- அந்தத்தாவுகின்ற கையினிடத்து. மீன்-மீன்போன்ற கண். (99) காமன்- மன்மதன். மருகன் - மருமகன். நேமநாடு - குன்றாக்குடி மலையுடைய நாடு. (100) குணில்-கவண்கல். ஏறியூ என்பது கிளத்தென்பதோடு முடிந்தது. பணின்-இசைபோல,

- கோகிலஞ் சிறிதுமொப் பாகில மென்றாக்
கொக்கடைக் கலமாப் புக்கடைக் கலப்ப
வாயோ வாக்கினத் தாயோத் தொவிழத்
துணங்கற லியாண்டு மணங்குற லோடு
- 10 வெள்ளென்று வெளிற் கொள்ளென்று சமழ்ப்ப
நேர்விட வென்றிலாக் காள்விட முருக்கொலிஇத்
திரிந்தன விறவுளர் டரிந்தன ரின்றி
நெடும்புட் கரத்திற் கொடும்புலி காட்டி னும்
நிணங்கழி யவாய்க்கொடு கணங்கழி முன்னிற்
- 15 தோன்றமீண் டுறுவன நான்ற தாண்டய
திருத்தியுட் செறித்துப் பொருத்திவார் விசித்த
சிறுமணிக் கோவை யுறுமணி நறங்குந்
கழுத்தின சுணங்கன் குழுத்துணை காப்ப
நீள்வலை சிமிழ்த்துக் கோள்வினை வேளாத்
- 20 தொண்டகர் துவைக்கக் கண்டகங் கலங்கி
யேனஞ் சல்லியம் நானங் குடாவடி
சசஞ்சி கரம்வரை யசஞ்சா மங்க
மெதிரிடத் தொளிப்பவின் வெதிரிடத் செழியா
வெளிச்செல லுக்கிய வளிப்பகை முழக்குந்
- 25 தண்டந் தேர்புலே தண்டம் போல்வன
பூட்சிக் குஞ்சர மீட்சிப் பேறில
மாட்டிய வமைத்த சாட்டியப் பயம்பிற்
சீயஞ் சித்திர காயம் பூட்கையும்
வீழ்ந்துபே துழப்பச் சூழ்ந்துகை கொட்டி
- 30 யிடிக்குஞ் சும்மையும் பிடிக்கும் வேட்கையிற்
சாரிகை சகோரங் காரிகைக் குறும்பூழ்
சிரவங் கம்புள்க ளாவம் புறவ

ஆயோ என்பது கௌரவோயோட்டுஞ் சொல். துணங்கு-வருத்தம். என்று
ருரியன். புட்காத்தில்-ஆகாயத்தில். வாய்க்கொடு-வாயாற் கொளவிக்கொண்டு,
தாரை-நாக்கு. வேளா-வேட்டு. குடாவடி-கரடி. சசம்-முசல். சீகரம்-கவரி
மான். வெதிரிட-செவிடுபட. வேதண்டம்-கயிலைமலை. பூட்சி-உடல். மாட்
டிய-மாட்ட. சாட்டியம்-வஞ்சகம். பயம்பு-படுகுழி.

- வொலிப்பிற் கனைக்குங் கலிப்புந் தீராக்
கங்குலின் கானன மங்கு லீரைப்பு
- 35 மருவியீர்த் திழியு மருளி யோசையு
மிறுலுடைந் தொழுகும் ஁றவி னரவமுங்
காகதுண் டப்புன் னாகஞ் சம்பகந்
திலகஞ் சந்திர திலகம் பாடலங்
குரவங் கேசர மரவங் கோங்கந்
- 40 துன்னுந் துடவையிற் பன்னுஞ் சிகாவன
மகண்டமும் நிரைத்த சிகண்டம் விரித்துக்
கண்ணுஞ்செய் யெங்கலு மெண்ணு ளடங்காத்
தொழுதிவெந் துழையிங் கொழுதிவண் டிமிர்ந்து
பிரசமூற் றெடுக்குஞ் சரசமிந் தீவரந்
- 45 தவனோதேங் குடிக்குங் குவனையொடு கெழுமலின்
விமலஞ் செறிந்தவீரங் கமலந் தெரியா
வருங்கடிப் புதுப்போ தொருங்கு துதையப்
பொதியத் தாரணி பதியவைத் தன்ன
பான்மை தெரிக்கு மேன்மை சூழ்கரை
- 50 நல்வலங் குயிற்றும் பல்வல மெங்குங்
காண்ட மராள குாண்ட சரசந்
வுலம்பலும் வேறு சிலம்பலும் பாண்டுங்
கருவண் ணுதுசெய் திருவண் ணுமலைத்
தீதி னம்பெற ஆதி னத்திற்
- 55 சைவ சிகாமணி தெய்வ சிகாமணி
முன்னேண் வழிவரும் பன்னேண் பாற்றிய
எண்ணிலர்ப் பெரியோர் நண்ணிவீற் றிருந்த
திருமடத் தெங்கணும் பெருமடங் கழித்துக்
கற்றுங் கேட்டு முற்று முணர்ச்சியால்
- 60 உறவெலா முவர்த்துத் துறவுமேற் கொண்டு
மெல்லாடை விடுத்தாக் கல்லாடை ஈடுத்து
கெஞ்சுடை யாது செஞ்சுடை வளர்த்து

அருவி-தினைத்தான். துடவை-பூஞ்சோலை. கண்ணு-நடனம். பல்வலம்-
தடாகம். கல்லாடை-காவிலேஷ்டி.

- நீறுங் கண்டியும் வீறுபெறப் புனைந்து
கவனுர் தொழிலொரீஇச் சிவலிங் கார்ச்சனை
- 65 வாசனை மலரால் நேசமோ டாற்றி
உய்யுங் கருத்தொடு செய்யும் பூசையிற
றண்டா தடிக்குங் கண்டா நாதமும்
பழுதாப் பகரா வெழுதாக் கினளி
வெந்தழல் வேள்வி யந்தணர் நாளி
- 70 லாசலா ம்புக லாச வாசமு
மாவலர் நெடுநிலங் காவல ரினஞ்சிறார்
அடுமரங் கொல்வேற் கொடுமா மொள்வாட்
சமரம் பாரிலுழித் தமரமு மெட்டியர்
காவனம் நிழற்றுறு மாவண மறுகிற்
- 75 பண்டமெண் னைற்றன கொண்டனர் பகருங்
களனுமுற் றெத்தகை வளனுங் குழமக்
குரம்பு தடுத்துநீர் நிரம்பும் பண்ணையிற்
றொழுதுசே றுக்கி யுழுதுசொல் வித்திப்
பசும்பயிர் காணலும் விசும்பயிர் தஞ்ச
- 80 வாற்றுக்கா லாட்டியர் நாற்றைப் பறித்து
நடுங்காற் செருக்கி னிடுநீங் குரவையும்
பொற்கதிர் காட்டிய நெற்கதிர் முற்றும்
பதத்திற் களைந்துபல் விதத்திற் பெரும்போர்
தோயந்தந் தரந்தொட வேய்ந்து பகட்டிற்
- 85 கவைக்கான் மாழ்கத் துவைக்காப் பலாலங்
கழித்தசெஞ் சாவி பழித்த பதடியைத்
தூற்றி யொழுகையி னேற்றிக் கொடுபோங்
கோடணைப் பெருக்கும் வீடணை வாரை
முற்கலந் திருத்தியம் பொற்கலந் திருத்திக்
- 90 கருமைகண் டறியா வருமையொண் பாந்துங்
விருப்புநேர் விக்கும் பருப்பும் நேயமுந்
துவையும்நீ டாண மவையுங் கீரமுங்

வாரம்-அன்பாக. எட்டியர்-வணிகர். குரம்பு-வரப்பு, விசம்பு-மேகம்,
வைக்கா-வைத்து. பதடி-சாவி. ஒழுகை-பண்டி,

- வொலிப்பிற் கனைக்குங் கலிப்புந் தீராக்
கங்குலின் கானன மங்கு லிரைப்பு
- 35 மருவியீர்த் திழியு மருவி யோசையு
மிறுலுடைந் தொழுகும் நறவி னாவமுங்
காசுதுண் டம்புன் னுகஞ் சம்பகந்
திலகஞ் சந்திர திலகம் பாடலங்
குரவங் கேசர மாவங் கோங்கந்
- 40 துன்னுந் துடவையிற் பன்னுஞ் சிகாவன
மகண்டமும் நிரைத்த சிகண்டம் விரித்துக்
கண்ணுன்செய் யேங்கலு மெண்ணு ளடங்காத்
தொழுதிவெந் துழையிங் கொழுதுவண் டிமிர்ந்து
பிரசமுந் நெடுக்குஞ் சரசமிந் தீவரந்
- 45 தவனோதேங் குடிக்குங் குவனையொடு கெழுமலின்
விமலஞ் செறிந்தவீரங் கமலந் தெரியா
வருங்கடிப் புதுப்போ தொருங்கு துதையப்
பொதியத் தாரணி பதியவைத் தன்ன
பான்மை தெரிக்கு மென்மை சூழ்கரை
- 50 நல்வலங் குயிற்றும் பல்வல மெங்குங்
காண்ட மராள குரண்ட சாமச
வலம்பலும் வேறு சிலம்பலும் யாண்டுங்
கருவண் னுதுசெய் திருவண் னாமலைத்
திதி னம்பெரு ஆதி னத்திற்
- 55 சைவ சிகாமணி தெய்வ சிகாமணி
முன்னேண் வழிவரும் பன்னேண் பாற்றிய
எண்ணிலர்ப் பெரியோர் நண்ணிவீற் நிருந்த
திருமடத் தெங்கனும் பெருமடங் கழித்துக்
கற்றுங் கேட்டு முற்று முணர்ச்சியால்
- 60 உறவெலா முவர்த்துத் துறவுமேற் கொண்டு
மெல்லாடை விடுத்தாக் கல்லாடை ஈடுத்து
நெஞ்சடை யாது செஞ்சடை வளர்த்து

அருவி-தினைத்தான். துடவை-பூஞ்சோலை. கண்ணு-நடனம். பல்வலம்-
நடாகம். கல்லாடை-காவிலேவந்தி.

- நீறுங் கண்டியும் விறுபெறப் புனைந்து
கவலுந் தொழிலொரீஇச் சிவலிங் கார்ச்சனை
- 65 வாசனை மலரால் நேசமோ டாற்றி
உய்யுங் கருத்தொடு செய்யும் பூசையிற
றண்டா தடிக்குங் கண்டா நாதமும்
பழுதாப் பகரா வெழுதாக் கிளவி
வெந்தழல் வேள்வி யந்தணர் நாவி
- 70 லாமலா ரம்புக லா ரவாமு
மாவலர் நெடுநிலங் காவல ரினஞ்சிறார்
ஆடுமரங் கொல்வேற் கொடுமர மொள்வாட்
சமரம் பாலுழித் தமரமு மெட்டியர்
காவணம் நிழற்றுறு மாவண மறுகிற்
- 75 பண்டமெண் ணைநனை கொண்டனர் பகருங்
கனலு முற் றெத்தகை வளலுங் குழமக்
குரம்பு தடுத்துநீர் நிரம்பும் பண்ணையிற்
றொழுதுசே றுக்கி யுழுதுசொல் வித்திப்
பசும்பயிர் காணலும் விசும்பயிர் த் தஞ்ச
- 80 வாற்றுக்கா லாட்டியர் நற்றைப் பறித்து
நடுங்காற் செருக்கி னிடுந்திங் குரவையும்
பொற்கதிர் காட்டிய நெற்கதிர் முற்றும்
பதத்திற் களைந்துபல் விதத்திற் பெரும்போர்
தோயந்தந் தரந்தொட வேய்ந்து பகட்டிற்
- 85 கவைக்கான் மாழ்கத் துவைக்காப் பலாலங்
கழித்தசெஞ் சாவி பழித்த பதடியைத்
தூற்றி யொழுகையி னேற்றிக் கொடுபோங்
கோடணைப் பெருக்கும் வீடணை வாரை
முற்கலந் திருத்தியம் பொற்கலந் திருத்திக்
- 90 கருமைகண் டறியா வருமையொண் பாத்தும்
விருப்புநேர் விக்கும் பருப்பும் நேயமுந்
துவையுமீ டாண மவையுங் கீரமுந்

வாரம்-அன்பாக. எட்டியர்-வணிகர். குரம்பு-வரப்பு, விசும்பு-மேகம்,
வைக்கா-வைத்து. பதடி-சாவி. ஒழுகை-பண்டி.

- பெருகும்வெண் பெருகும் பருகுந் தேறலுங்
கொழும்பான் மல்கிய செழும்பா யசமும்
- 95 வாழை வருக்கைதே மாவழையின் கனியுங்
கண்டமும் நானா கண்டசிறு றுண்டியுந்
திருத்தியுண் டாமினென் றருத்தியு மீண்டும்
முன்பின் பாரா தன்பின் வட்டிப்ப
மாற்றலர்க் கிடைந்த வாற்றலுந்
- 100 போது மிடேன்மினென் றோது மோதையு
மொன்றி யென்றும் பொன்ற லின்றி
யுவாக்கட லடக்கு மவாக்கொடு கூவி
யெற்றது தோழக் தோற்றுவித் தோங்கி
மேலுயர் குன்றை மால்வரை மோட்டிந்
- 105 சம்புமூ லந்தரும் பம்புமீ ராறு
கண்ணலர்ந் தொளிர்செவ் வண்ணவான் கரும்பு
தரளத் தொங்கலுஞ் சரளச் சின்னமுங்
கண்டிகைப் பிக்குந் தண்டிகை யூர்தியு
மாமுப் புன்றறரை வாழப் பெற்றிபுறப்
- 110 புல்லிநங் கோமள வல்லி தழுவிபு
பண்ணழிக் குங்குபி னண்ணிளங் கரிணி
துய்ச்சு மிசைந்த மெய்ச்சுவைக் கன்னல்
வானவர் மருளுந் தானவர்க் கரசை
யத்திமா வைத்தெனும் நித்திய வேழந்
- 115 தயித்தியர்க் கழிந்த பயித்திய வண்டர்
குற்றயிர்க் கிடக்கையிற் பற்றற வுயங்கிச்
சாதலும் பிழைப்ப தாதலு மல்லேஞ்

பெருகு-மோர். மாவழை-மாமாம். கண்டம்-வெல்லம். வட்டிப்ப-உணவு
படைக்க. அறவின்-ஒலித்தலைப் போல. கூவி-அழைத்து. ஏற்று-எதிர்த்து.
அது-அக்கடல். தோ-தீழ்ப்பதெலாக, கிழக்குப்பக்கமாக. மோட்டில்-உச்சி
யில். சம்புமூலம்-சம்புவாகிய மூலப்பொருள். கோமளவல்லி-அழகிய வள்ளி
நாயகி, பெண்யானையாகிய தெய்வயானை. துய்ச்சும்-உண்ணும். அத்திமா-
கடலிற்றேன்றிய மாவாகிய சூரன்.

- சுதையோ மருள்விட மதையோ வருந்தினம்
மருந்துண் னுமையே பொருந்தும் நம்மிற்
120 றிசாமுகங் கவற்றும் நிசாசுரர் வலிய
ரென்னுத் தம்மு ளின்னுப் படரும்
வெருணனி துரப்ப வருளமிழ் தொழுக்கிய
கனற்கட் பிறந்து புனற்கட் கிடந்து
கார்த்திகை வளர்த்த சீர்த்திய கழைமெய்த்
125 தண்மையும் போதத் திண்மையுந் தவாது
பாகும் பொதுளியுள் ளாகும் வவிர
மற்பழ மின்றிப் பொற்ப வானுமை
துன்னியெவ் வுயிர்க்குஞ் சுகந்தரு மதனை
129 முன்னிப் பழிச்சுநர் மன்னிவாழ் வாரே.

(100)

வெருள்-அச்சம். கழை-கரும்பு. அதனை-அச்சரும்பை.

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரேழுதிய குறிப்புரையுடன்
முற்றிற்று.

சுருது
(850)

உ
பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	7	புகழ்க்குன்றைக்	புகழ்க்குன்றைக்
8	13	வறவுந்	லறவுந்
23	16	யுங்குகொ	யுங்கொ
24	16	தொழில்வரில்	தொழில்வரிற்
27	26	ரகில்	நகில்
„	28	வந்து	தந்து
40	16	தொழி கூறுதல்	{ தொழி அன்னப்பறவை யைத் தூதுபோகக் கூறு தல்.
46	3	தனியிடத்துந்	

ஸ்ரீமத் மஹாமஹோபாத்தியாயர்

பண்டித

உ.வே. சாமிநாதையரவர்கள்

சாத்துகவி

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சீர்மலிந்த தென்னரியக் குடிவாழும் பெருமை
திசுழ்புலவர் பலர்கூடிப் பாடியுத வென்னப்

பேர்மலிந்த வத்தலம்வாழ் பெருமானே ரினமான்
பிறங்குமாச் புடைச்சீனி வாசநெடு மாலின்

ஏர்மலிந்த திருநாள்வா கனக்கவிக ளமுதா
யினிக்கவறித் தனனமரா வதிபுத்து ருடையான்

தார்மலிந்த புயத்தண்ணு மலைப்பெரியோ னளித்த
தமிழ்க்குருசில் இராமரா தப்பெயர்மே தகையே.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீ சாமஜேயம்.

முடிவுரை

—

திருஞ் சிறப்பும் வாழ்த்துப் பன்னியப் பழியாகிய பாதுகாண்டத்தில் எந்நாட்டினும் சிறந்த தென்னாட்டில் இவ்விருந்து செந்திரிந் நியாண்டு ம் வரையாது வேண்டிய கொடுக்கும் பாண்டமண்டலத்தில் சிறுத்தி ருசயிலுள்ள தென்திரிந் வடகலையில் வாழ்ந்தேவங்க முடைய ஸ்ரீதிவாசப் பெருமான் சதாசுந்திரப்பெருமான் தென்திரிந்நியாண்டு விவங்கும் அரியக்குடி என்றும் சிவபுரேசுத்தித்தில் ஸ்ரீமான் அ. ச. ராம. கா. ஸ்ரீநிராசன் செட்டியார் அவர்களுக்கு மறைப்படி சித்தி ந்த தேவஸ்தான அருகா விசாகையிற் கொட்டத்தில் வைகாசிமீசாசு திரமோதனத்திற்கு காவிரி அத்தாட்சி வருடம் சித்திரை மாதம் 28-ந் தேதியே ஸ்ரீமஜாஜோகணமாகிப் பூர்வாங்கம் பண பெறுவதை உணர்ந்து, அப்பெருமான் தொன்று தொட்டு எங்கள் பண்ணைக்கு வந்தேவமாதலாலும் அந்நகரம் எனது லேட்டகமாகலாலும் ஆங்குச் சென்று, முடிந்திருளான் முதலே அக்கண்ணகாண்டகாட்சியைத் தரி சித்துக்களித்துக்கொண்டிருங்குக் காலத்தில், 12-ஆம் திருவாண்டிப் போற்சுவத்துக்குக் கொஞ்சுளத்தில் 6 மீதவும் வற்றியிருக்க அந்நீரை க்கொண்டே ஒருவாறு காலை விழாக் கொண்டருளித் தெப்பத்தை விட்டிற்றுக்கித் தீர்த்தமண்டபத்திற் கொழுந்தருளிக் தீர்த்தப் பிரசாதம் அனுக்கிரகிக்கும் சமயத்தில் “இவ்வருடம் மழையின்மையால் திருக்கு ளத்தில் தண்ணீரின்றித் தெப்பம் நன்கு சுற்றுவதற்கு இயலா திருப் பது, வெருணங்கன்கூடித் தரிசிக்கக்கூடிய உத்ஸவ விமரிசைக்கு முற்றும் குறைவாயிருப்பதால், இன்று மேகங்கள் மழைபொழிய உமது சுருணை மழை பொழிந்தருளல் வேண்டும் என்று பக்தஜனங்கள் குறையிசந்து வேண்டிகின்ற தத்தம் இல்லங்கட்கு வழிக்கொண்டனர் அதை எம்பிரான் திருவுள்ளம் பற்றியதற்கு அறிஞரியாக மாலைமீலே யேவானம் கறுத்துச்சிறிது மழையும் துறிக்கொண்டிருந்தது.

அன்றிரவு 16 நாழிகைக்குமேல் ஆகாயத்தில் மேகங்கள் ஒருங்கு ஈண்டி வடதிசையில் ஒரு நாழிகை வழி தூரத்திலுள்ள பெருமரக் காட்டில் பெருமழை பொழிந்து அரியக்குடிக்குக் கண்வாய் என்ற நீர்தலை

நிறைந்து மடைவழியாகத் திருக்குளத்தில் நான்கு நாழிகை நேரத்தில் தண்ணீர் நிரம்ப, ஆங்கு அமிழ்த்து கிடத்த தெப்பாடி பத்தஜனங்க ளின் உள்ளக்களர்ச்சியேபோல் மேலுயர்ந்து, மிதந்து விளங்கும். இவ்வைப வத்தைக்கண்ட அனைவரும் ஸ்ரீனிவாசப் பெருமானை மனமொழி மெய்களால் நினைந்து கினைந்து உருகியும் தோத்திரங்களாற் பாடியும் ஆனந்தத்தால் ஆடியும் சந்தோஷவெள்ளத்தில் நனைத்தனர்.

அப்பால் எம்பெருமான் மண்டபத்திலிருந்து தெப்பத்தில்வீற்றிருந்தருளிச் திருக்குளத்தில் மூன்று பிரதட்சணமும் மிக்க சீகராக் கலந்துடன் நிறைவேற்றுவித்துக்கொண்டருளினன். இதனை உடனிருந்து கண்டுகளித்த யான் ஆராமம் பற்றி “தண்ணிய பொழில் பூழ்” என்ற பாவினை உடனேபாடி எம்பெருமானுக்குப் புனைதேன். அதனைக்கேட்டுக் களித்து விபத்த நெடுரைச் சங்கீதசாகித்ய சாமர்த்தியத் தமிழ் வித்வான் ஸ்ரீமத்திராமசுவாமி அப்பங்கார் அவர்களுள் ஸ்ரீமத் கால் மீகி ராமாயணப் பிரசங்க வியாபகமான சமஸ்கிருத வித்வான் வைத்தியங்கார் அவர்களும், இவ்வாறே உத்ஸவ ஆரம்பமுதல் முற்றும் வாய்மையில் ஒவ்வொரு நாள் விசேடத்தையும் உள்ளவாறு பாடவேண்டுமென்று பெரிதும் வற்புறுத்தினர். இதனை அனுசரித்து மேலு பவரும் மிக்க விருப்பத்தோடு கேட்டுக்கொண்டனர். அன்னோர்கள் வரம்மொழித் துணைபிடுப்பினும், எம்பெருமான் திருவுள்ளப்பாங்கு எவ்வாறிருக்குமோ, முதலெடுத்துப் பாடுகிறது எவ்வாறு, என்று பல ஆலோசனைகளுடன் போய்க்கொண்டிருக்கையில், ஒரு நத்தனை விஷயமா ய்த் தோட்டக்காரரிடமிவர் சம்பாஷணையில் ‘பூக்கும் என்கிறேன் பாடு நிரம்ப இருக்கிறது,, என்ற வர்த்தைகள் கொச்சையாய்ச் செவிக்கு எட்டியன. அதையே எம்பெருமான் தந்தமுதலெனக்கொண்டு ‘பூக்கும் புனல்குழி’ என்ற கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளைப் பாடிமுறையே உத்ஸவக்கவிகள் முற்றிலும் முற்றுவித்தேன்.

ஒங்கி உலகளந்த உத்தமன் திருத்தாளில் ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேன், எனக்கு அவ்வாண்டான் அளித்த சிற்றறிவுக்கெட்டிய மட்டில் பாடிப் புனைந்தது இஃதாதலாலும், புகழினும் இகழினும் எனக் கோர்பற்றுமில்லை ஆதலானும் இதனைப்படிக்கும் அறிஞர்கள் குறைகளை நிரப்பிக் கொள்ளுமாறு மிகவும் வேண்டு கின்றேன். தங்கள்ளெனகிகங்

கலைச் சிற்பனார் பாராட்டின இதை நன்றி அச்சிட்டுதலிய செந்தமிழ்
அச்சியர் பூநீமத். மு. இராகவையங்கார் அவர்கட்கும். மயிலார் பி
கம்பர்விளாசும் பூநீ மத். வே இராஜகோடாலையங்கார் அவர்கட்கும்
என் மனமார்த்த நன்றியைச் செலுத்தும் கடப்பாடு உடையேன்.
ஆன்றியும் இப்படிக்கருத்தைப் பெரிதும் அன்புடன் பாராட்டி அச்சிட்டு
வெளிப்படுத்திய அரியதொரு பூநீமன் வயி. சாம. கிருஷ்ணன் செட்டி
யார் அவர்கள் மேன்மேலும் பெருஞ் செல்வமும் திருக்காயுளும் மன்
விய புகழும், மன்னிய குணமுள்ளும் மேதலும் கெடுவாற்றமுள்ள
நன் மக்கள் பெறு முடியுமென எல்லாப் பாத்தியங்களுள் பெற்ற தெருநா
விய பூம் வண்ணம் எல்லார்க்கும் பாது பெருமான் திருவடித்தாமரை
கலை இன யமுது பார்த்துக்கொண்டேன்.

ரத்தாகதினா

வயி. நாக. ராம. அ

ஆடிமீ 100

இராமநாதன் செட்டியார்.

அமராவதிபுனார்.

M. S. MAHADEPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

4024
1890

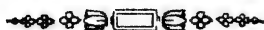
ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மாமஜெயம்.

அரியக் குடி

ஸ்ரீதினாள் பெருமான் திருவிழா

வாகனக்கவி

புலவர் வாழ்த்து

அருளிச்சொல்லெழுந்தருளிய விருத்தர்

புதிதும் புனக்குடி தருமியைப்

புதிதும் பெருமான் கொண்டருளுந்

வாக்கு மனக்குக் கெட்டாத

வாத்தி திருநாட் கவிபுணையந்

தேந்தும் வெண்ணெய் காட்டுகெவந்

சிறந்த புவனந் தெரிதரவந்

காக்குந் திருவா யோருதெய்வந்

காக்குந் கடமை யுடைத்தாமால்.

(1)

முகல் திருநாள்-அன்னவாகனம்.

(பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தர்)

சீரா ரியைத் திருநகரந்

தினமுஞ் செழித்துச் சிறந்தோங்கந்

திருவேங் கட்டமா மலைகடந்து

சேர்ந்த கருணைப் பெருங்கடலே

பாரமார் புகழ்வை காசினிழாப்

பத்தர் குழுமு முதற்றிருநாட்

பால்வெண் ணிறத்த மடவன்னம்

பற்றி யுகைக்குந் தகையென்னே

அரியகுடித் திருவிழா

தாரார் கடத்தல் திருத்தேந்ரி
 தளர்மென் னடைபைச் சீட்டுக்கித்
 தானே யுணருக் திவுருளேமா
 தண்ணங் கமலத் தவிசிலயன்
 வாரார் புகழ்ச்சே வடியுறையாய்
 மகிழ்ந்து கொடுக்கக் கொண்டருளு
 மாண்போ அன்னம் முதன்மையென
 வைத்த பொருளோ வழங்குதியால். (2)

இரண்டாந் திருநாள்-சிங்கவாகனம்.

(எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.)

அங்கமா லுணர்ந்த வேடியர் நிறைந்த
 அரியைவாழ் வுடைச்செங் கண்ணு
 சிங்கவே தேறி யழகிய விரண்டார்
 திருவிழாக் கொண்டமை கண்டேர்.
 துங்கமார் குலத்தோ ரொருவரை யொருவர்
 சூழ்ந்துதாங் குதல்மா பென்றோ
 சிங்கவா கனமுன் சிங்கமா கியவுன்
 திருவடி சமத்ததை யன்றே. (3)

மூன்றாந் திருநாள்-அறுமான் வாகனம்.

(அறுசீர்க்கழி ரெடி லாசிரிய விருத்தம்.)

* புவிசுமத்த பேராற்றற் குடையுடையா
 ரென்றாலும் புலவர் பாடுங்
 கவிசுமத்த வாழ்க்கையரே யென்றுமுளா
 ரென்றுலகங் காணுதற்கோ

* புவிசுமத்த பேராற்றற்குடை என்பதில், பூமியைத் தாங்கிய
 அந்நீசெடனாகிய குடை என்பது தொனிப் பொருளாகும்.

வாகனக்கவி

ஆவிமயந்த அர்த்தணர்வா பூமியைக
 மச்சுதனை அழியா வாயுட்
 கவிசுமந்த சாட்சிகொடுத் தருவினைமுன்
 அத்திருநாட் காட்சி மன்றே

(4)

நான்காந் திருநாள் -கெருடவாகனம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடு ஸாகிரிய விருத்தம்)

ஜன்னம் பரிதூட் பொழிலியை
 யானுஞ் சீனி வாசுப்பேன்
 மன்னும் பெரிசு பெருமானே
 வைகா சீரினான் சார்னிழனிற்
 பொன்னம் பறவை யூந்தெதற்குள்
 போந்தாய் கயழன் சுதரிபுது
 கன்னன் கொடை யான் மமமொன்று மில்லை
 கருணை பென்னையோ.

(5)

ஐந்தாந் திருநாள் -சேஷவாகனம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடு ஸாகிரிய விருத்தம்)

சாானந்தர் தவழ்பொழின்று நிழியைகர்த்
 திருக்கோயிற் கமலக் கண்ணு
 சீரனந்தங் கொளுமைந்தாக் திருநாளில்
 வெண்பொன்னுற் சிறக்கச் செய்த
 ஊனந்த னுச்சம்பொற் பணம்பாம்பச்
 செழுப்பவனி யுமந்து போந்தாய்
 பேரனந்தம் பெற்றாலும் † பெரும்பணத்திற்
 கடங்காமார் பேசங் காலே.

(6)

* அழியா ஐயுள் கவி - சிவஞ்சீனியாகிய அனுமான்.

† பெரும்பணம் - பெரியபணம், திருத்த சென்னை.

அரியக்குடித் திருவிழா

கவினு நிறகாட்டி நிக்ந்தேவே [வருட்
 தேருங் கரிபும் பரிபாவுந் செறிபுத்துவரை தெய்துத்
 செல்லக் குசேலந் களப்பாய்
 திருவைச் செலுத்துந் செழுந்திரை [பெற்றுத்
 பெருந் தொண்டைய நிலக்குமி எம்பிராட்டி நீட்டி பாரை
 பிறிதோர் தொடைபுந் கொடுத்தனவோன்
 பின் னு மவனோர் பற்றினொடுத் [புரிவக்குழிநா
 குருநா புகழுவன் திருத்தொடையை யளித்தங் கிட்டுத்
 னனைநன் னுலகத் தொழுவானு
 யரியையாயீ குதியாமால். (13)

வழிந் திருநாள்-புட்பக விமாமம்.

(அறுசீர்க்கழி கொ ளாநிலிய விருத்தம்)

பாத்தேவி தாநலன் புன் குருநாபுந்
 சிலைகொடி மாநாண் பூர்ந்தி
 லே, பாத்தேவி பாழிபாது மதனையாய்
 செற்பரியையப் புட்பகப் பாதந்
 பாத்தேவி துணையிட்டுப் புப் பதம்போத
 ததுகைகழிந் தெய்துதே பின் னு
 புத்தேவியுந் கட்டிப் புட்பகப்போர்
 துறு கண்டிபாப் புதுமை துமலை. (14)

வட்டாந் திருநாள்-(காலை)வெண்ணெய்த் தாபதி,

விடி-இரவு-குந்தை வாகவம்.

(அறுசீர்க்கழி கொ ளாநிலிய விருத்தம்)

கடந்தபுக முனியில்வாழ் திருமடத்தை
 மனமுவித்த கனவா வெங்கும்
 படந்தபுக மறைக்கிறவா முன்னுந் கோ
 மடியவந்த பாத்தி மரமேல்

அடர்ந்தபெருங் கானகத்தை யடைந்தபஞ்ச
 டாண்டவர்க்கா யன்று தூது
 நடந்தபிரானின்று வெண்ணெய்க் குடங்கவர்த்து
 தவழ்த்ததென்ன ஞாயந்தானே. (15)

விண்ணாடி வந்திறைஞ்சு மரியையிலீமா
 யாவெட்டாம் விழவிற் காலைக்
 கண்ணாடி யிற்றிருநீம் வெண்ணெயொடு
 பலவுருவங் காட்டிப் போந்தா
 யுண்ணாடி யுளவறிந்த திருடர்செய
 லீனேயா முன்னை யுள்ளக்
 கண்ணாடி யிந்நகர்ச்சே வகன்பிடித்தெங்
 களுக்கெல்லாம் காட்டி னானே. (16)

எத்திக்கும் புகழரியை நகராசே
 வெண்ணெய்கவர்த் தின்று காலைப்
 புத்திக்கெட் டாநாளென் றேமாற்றிப்
 பிடிபட்டுப் போனாய் பானாட்
 சத்திக்கு மூடங்க மாவேதி
 யோடுகின்ற சமையம் வீடு
 சித்திக்குஞ் செயற்காவற் கூடத்தார்
 சையில் மீண்டுஞ் சிக்குனையே. (17)

ஆன்பதாத் திருநாள்-திருத்தேர்.
 (அறுசீர்க்கழி நெடிலாகிரிய விருத்தம்.)

தாரதமி யம்பார்த்தா தரிப்பவர்கட்
 கவ்வுதவி தானே சேரும்
 பாரதங்கண் டருளியநாட் பாண்டவர்கள்
 வேண்டவிறற் பார்த்த னேறு

உள்ளக்கண் நாடி—மனக்கண்ணால் கண்டு. சேவகன் ஊர்காவலன்,
 அரியக்குடித் திருக்கோயில் கண்ட சேவகஞ் செட்டியாரவர்கள்.
 எட்டாநாள்— எட்டாந்திருவிழா, எட்டாத நாள். செயற்காவற் கூடத்தார்
 (வீடு சித்திக்குஞ்) செயற்கு ஆவலுள்ள கூடஸ்தர், சிறைச்சாலைக்குரியவர்

மோசதம்பூட் டியபரிக னோட்டியநீ
 பிராட்டியரோ னெம்பூ ரிப்ப
 மாரதமோட் டின சமரா வநிராட்டார்
 காணரியை வாழு மாலே.

(18)

பத்தாம் திருநாள்-கோரதம்.
 [அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்]

இருதிரண்டு மூன்றினிலுஞ் சிறந்துயர்வை
 காசிவிழா வீரைந் தானாள்
 எருதிரண்டு பூட்டிவரும் வருணரதத்
 தினிற்றேவ ரிறைஞ்சி யேத்திக்
 கருதிரண்டு மாதருடன் பார்த்தசா
 ரதிக்கோலங் கண்டா யென்னே
 பொருதிரண்டு கரையுமலை யெறியுமது
 நதியரியைப் புரியின் மாலே.

(19)

பதினொராந்திருநாள்-வெள்ளிரதம்.
 (அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.)

கலைகொண்ட புகழாள நுறைகின்ற
 அரியைபிலவாழ் கருணை மாலே
 விலைகொண்ட வெள்ளிரதத் தன்னைமா
 ரிருவருடன் விளங்கிப் போந்தாய்
 அலைகொண்ட பாற்கடல்தான் கரைபுரண்டங்
 கெய்தியதோ வன்றேல மாறா
 நிலைகொண்டவழுதகடம் பொங்கிவழிந்
 தோடியதோ நிகழ்த்தவாயே.

(20)

அமராவதி நாட்டார் பன்னிரண்டு ஊர்கள் கொண்ட அமராவதி நாட்டு
 ஜனங்கள் தேவர்.

வருணரதம்—அருச்சுனனேறிய தேர் அக்கினி தேவனும் கொடுக்கப்பட்டதா
 தலாள், இக்கோரதம் வருணரதமென்று நயம்பட கூறப்பட்டது.
 வருணரதம்—வருணனும் கொடுக்கப்பட்ட தேர். மதுரதி—அரியைக்கும் பக்
 கத்தோடும் தேனும்.

பன்னிரண்டாந்திருநாள் தெப்பம்.

(எழுசீர்க்கழி நெடிவாசிரிய விருத்தம்.)

பயத்திலே பிறந்து வளர்ந்தபொற் கொடியும்

பஃறலைப் பார்தஞ்ச் சியின்மேற்

பயத்திலே சூழ்ந்து கிடந்தபூங் கொம்பும்

பங்கயச் செங்கையா லணைபப்

பயத்திலே கிடந்து வளர்ந்தநீ யவரைப்

பற்றுபு தெப்பம்வீற் திருந்தாய்

பயத்திலே கிடக்கு மச்சமா முனக்கும்

பயமுண்டோ அரியை வாழ்பவனே.

(21)

தண்ணிய பொழில்சூழியைவாழ் முகுந்த

சாமிநீ திருவுள முகக்குந்

திண்ணிய தெப்ப மியங்கீ ரின்றிச்

சிறதைநொந்தயர்ந்திடும் போழ்திற

புண்ணிய முகில்கள் கணத்தினிற் குமுறிப்

பொழிந்துநீர் நிறைந்தது சுற்றப்

பண்ணிய பெருமை முன்மழை தடுத்த

பரிசினைப் பாற்றிய தன்மே.

பதின்மூன்றாந் திருநாள்-விடாயாற்றி.

(அறுசீர்க்கழி நெடிவாசிரிய விருத்தம்)

வாளைபாய் தடம்புடைசூழியைவா

மெழங்கன்குல வாழ்வே செம்பொற்

றாளைவா னுறநீட்டி யளந்ததிருத்

தாடாளா தசக்கி ரீவா

நாளைவா வின்றுபோ வென்றாய்க்கும்

விடாயாற்றல் ஞாயந் தானே

நீயை யா தியரைத்தான் விடாயாற்றி

யென்றுன்னை நிகழ்த்து வாரே.

(22)

முதலிலும் மூன்றிலும் வரும் பயம்—பால், இரண்டிலும் நான்கிலும் வரும் பயம்—நீர். பயத்திலே—(நீரில்) கிடக்கும் மச்சத்துக்கு (மீனுக்கு) பய முண்டோ என்க.

பதினொன்காந்திருநாள் அலர்மேல் மங்காபுரம் சேரல்.
(அறுசீர்க்கழி நெடிவாகிரிய விருத்தம்)

அலர்பேன் மங்கை யகலாந்
அரியை நகரி லமர்ந்தோனே
அலர்மேன் மங்கை மணவாளா
அழகார் வடவேங் கடநாதா
அலர்மேன் மங்கை திருமார்பி
லணியா விருந்தும் நெடுநூர்
தலர்மேன் மங்கை புரஞ்சென்றாய்
காதற் கடற்கோ ளளவுண்டோ (24)

பதினைந்தாந் திருநாள்-புவினைக்கினை ஸேவை.
(அறுசீர்க்கழி நெடிவாகிரிய விருத்தம்.)

விருத்திசெயுந் தனவணிக நுழையரியைத்
கோபால விமலா முன்ன
மொருத்திபுகைத் திருமாடை யொன்றுமல
வாகிவளர்க் காயமச் செய்தாய்
திருத்தியபூங் குழன்மடவார் பலர்களைந்த
அகிலொருங்கே திருடிச் சென்றாய்
கருத்தெனவோ பொதுவர்துலத்
தினில் வளர்த்தாய் நடுநிலைப. கண்டோ மின்றே. (25)

உரமேழிப் பயிரெல்லாம் விண்ணேறி
வளமரியை அடையாய் புண்ண
மரமேழிக் கலை சுருட்டி யொளித்தாய்நீ
யெனத்தேடி வந்தோந் தேயார்
புரமேழி மீண்டாற்குக் கலைவிரித்தூந்
காட்டிலெளிப் ப்பாந்தா யென்று
வரமேழி யொளிர்சாமி வீட்டுவா பிவிர்கண்டோம்
மகிழ்கொண் டோமே. (26)

வாழ்த்து.

திருமலைபோற் பற்பலகோ புரமிக்க
 னுள்ளவெனுந் திருவுள் ளக்தாற்
 திருமலைமே லிருந்தரிபை வந்தபெரு
 மாவ் திருநாள் தினைமுங் கான்பான்
 திருமலைபெ யெனவருவார் நனவினும்பெ
 கங்கொலெ னுந் திருக்கோ லஞ்செய்
 திருமலையர்ச் சுகருமவர் வழியோருர்
 நெரிவாழ்வு சிறக்கமன்றே.

(27)

சரிமுத்தூரி லாதசத்திய
 வேதியர்க்கு விழாவினில்
 ஐந்தற்கரி தானபோதன
 பழநிசிறப்பவர் வாழியே
 தேர்முக்குந னூரவர்க்கமு
 தேயெனத்தகு போனகஞ்
 ஓர்பெறுப்பரி மாறியிட
 சிதம்பரன்துலம் வாழியே
 சீரிமுக்கு மறுக்காவை
 கொறித்தேவங் கட நாயகன்
 தோய்க்கிற வாகனம் பணி
 தோருமுத்தபர் வாழியே
 தாரிமுக்கும விமைக்குழற்புனி
 மாதுமாநுபு மாசியார்
 முடிவுசென்ற நிலாவனத்தொர்
 சாந்தித்தனும் வாழியே.

(28)

அத்திக்கு முன்வந்த அரியைநா
 யகன்றிருநா ளனைத்தும் நோக்கிச்
 பத்திக்கு முன்வாமன் திருவருள்புத்
 துக்கலிந்து துதித்த விகதத்
 தித்திக்குங் கனிபடிப்போ ரிங்வுலக
 விற்பமெல்லாஞ் சிறக்கத் தயத்தா
 முத்திக்கும் வழிகாண்பர் நாற்றிக்கு
 மவர்புகழை மொழியுந் தானே

(29)

வாழ்க அரியை மலர்மடந்தை பூமாநா
 வாழ்க வெவல்லாம் வல்ல இறைவன்.

(30)

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!
 முற்றிற்று.

